

BIBLIA ÉS GYÜLEKEZET

2007. december

A Biblia Szövetség folyóirata

XIX. évfolyam 4. szám

Ára: 320,- Ft

– HANGULATVÁLTÁS VAGY MEGVÁLTÁS? –
– ADJ SZÁMOT SÁFÁRSÁGODRÓL! – A SZENT CSALÁD ÖRÖME –
– A SZABADÍTÓ JÉZUS – A MEGTÁMADOTT JÉZUS –

*

MELLÉKLETÜNK: IN MEMORIAM 2007.



“Megjelent az Isten üdvözítő kegyelme minden embernek...” (Tit 2,11)

Áldott Karácsonyt!



Kurgyis Lászlóné



Peczník Pál



Tariska Zoltán



Tóth Zoltán



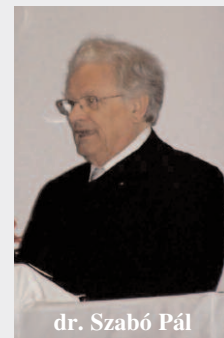
1



2



3



dr. Szabó Pál



Pintér Elemér



Sípos Aba Álmos



dr. Sípos Ete Álmos

Őszi, körzeti BSZ csendesnapok

– 2007. nov. 03. Miskolc, Ref. Egyházkerületi Székház (1-3. kép)

– 2007. nov. 10. Budapest, Pasaréti Ref. templom (4-5. kép)

*

Mindkét helyen azonos programmal (Isten célja velünk)
a mennyei és a földi célokról
(Istent dicsőítő cselekedetek,
dicsőségének szolgálata a gyülekezetben),
valamint Isten útjai a világban címmel előadás,
végül erősítő biztatás címmel hangzott a bizonyoságtétel.
A program részeként saját verseiből szavalt Peczník Pál.



4



5

HANGULATVÁLTÁS VAGY MEGVÁLTÁS?

Különös ünnep a Karácsony. Ilyenkor az ún. keresztyén világban élő embereket vallási meggyőződésüktől függetlenül is valami titokzatos vára-kozás tölti be. Mondhatnánk, olyan ünnep ez, amit mindenki vár, amitől mindenki vár valami jót. Hogy mi az a várt jó, az személyenként eltérő: a kereskedő hasznot; a mindennapok rohanásában élő egy kis nyugalmat és csendet; a szétszórtságban lévő család találkozást és szeretetet; a fiatal talán egy jó „bulit”; más csupán evést-ivást... Vár az egyház, a gyülekezet is. A lelkészek és egyháztagek várják a tele templomot, a nagy létszámú gyülekezetet – legalább ilyenkor derüljön ki az, hogy mégis csak sokan vagyunk Istenben hívő emberek; és íme, nem is olyan rossz és hitetlen ez a világ, amilyennek azt sokan tartják...

A karácsonyi ünnepnek azonban van egy tagadhatatlanul keserű tapasztalata: az ünnep elmúltával minden a régi kerékvágásban halad tovább. Ismét mindennapos lesz az időzavar, rohanás, idegeskedés, veszekedés, irigység, csalás, szeretetlenség stb. Vagyis kiderül, hogy az ünnep csupán a hangulatváltás időszaka volt, amit követett a hangulat visszaváltás.

Egyébként is, korunk emberének életét árnyékként követi az a folytonos hangulatváltozás, ami a külső körülmények függvénye, amit egyre nehezebben tudnak tolerálni. Így vált napjaink egyik legnehezebben kezelhető népbetegségévé az ún. kedélybetegség.

Ez, a karácsonyt kísérő hangulat visszaváltás pedig arról árulkodik, hogy az ember az ünnep alatt is ugyanaz maradt. Az ünnepet követő napokban ugyanazzal a zaklatott emberrel találkozunk majd, mint, akit a karácsonyi készüldés várakozásában láttunk – csak az ünnep alatt egy kicsit megpihent. Sokan gondolják azt, hogy ez természetes is, hiszen ilyen az emberi élet, amit így kell elfogadni. Ezért magától értetődő az is, hogy ünnep után minden folytatódik a régi kerékvágásban...

Kérdésünk azonban az, hogy valóban természetes ez a folyamat?

- Szükségszerűen mulandó az ünnepi öröm, békesség, és szeretet?
- Igaz állítás az, hogy nincs maradandó öröm?
- Lelki törvényszerűség az, hogy az ünnep nem hoz változást az emberek életében, személyiségében?

Ezekre a kérdésekre a Biblia karácsonyi beszámolója ad helyes választ; ott, ahol ezt olvassuk: „született néktek a Megtartó, ki az Úr Krisztus...” (Lk 2,11).

SZENT-GÁLY KATA: A KEGYELEM PILLANATA

Isten átmegy a világon
akkor is, ha nincs Karácsony.

Néha megáll – csend a csendben -,
hogy sorsára fölszenteljen

szántóföldet: legyen bátrabb,
mikor a nagy ekék járnak,

tengervizet: hamar forjjon
benne össze a hajónyom,

kismadarat, hogy a szárnya
készüljön a magasságra,

hogy a kő, mit összezúztak,
útja legyen taposóknak, -

csendesülj le, hogy megértse,
mire szentelt az Úr téged!

A csodálatos történetet leíró bibliai ige-részlet arra a tényre hívja fel figyelmünket, hogy Jézusban megtartónk érkezett a Földre. A Biblia nagy örömhíre, hogy Jézus Krisztus nemcsak megváltott bennünket a halál utáni örök kárhozat büntetésétől, hanem a kárhozat és Isten ítéletének jogos félelmétől is megszabadít. Mivel ezt – kereszttáldozatával – már kétezer évvel ezelőtt megcselekedte, ezért azoknak, akik benne hisznek, nem kell többé sem jövőjüktől,

sem emberektől, sem Isten ítéletétől félniük.

De Jézus az első karácsonykor azzal a céllal is érkezett, hogy a megváltás és az örök élet örömét megtartsa bennünk földi életünk végéig. Ezért nem szükségszerű folyamat a karácsony utáni hangulat-visszaváltás sem. Jézus, a bűn sebezte lelkiismeret rossz hangulatát szeretné egyszer s mindenkorra öröme váltani, majd ezt az örömet megtartani. Azután pedig már – a megtartott embernek – semmi oka sincs arra, hogy karácsony előtti rossz hangulata visszatérjen!

A Bibliát olvasva megfigyelhetjük azt is, hogy a Jézussal találkozóknak azért változott meg addigi rossz hangulata, azért gyógyultak ki kedélybetegségükből, mert a találkozáskor más emberek lettek. Bár Jézus nem az emberek hangulatát akarta megváltoztatni, még csak nem is körülményeiket, hanem őket, magukat, de akik vele találkoztak és befogadták őt, ezzel más emberré is lettek – azaz hangulatukban is tartós változás állt be.

És ez a tartós változás lehetősége azóta is folyamatos, immár két évezredes tapasztalat. Jézus közöttünk létének vitathatatlan jele az, hogy az ember, aki hit és imádság által ma is találkozik vele, és őt élete királyának fogadja el, az ma is más emberré lesz – és ez a változás tartós: örökre megmaradó. Hiszen, még bukdácsolása ellenére is Isten gyermeke marad, mert Jézus Megtartó Isten. Megtartó az élet viharában, a nehéz próbákban, még a péteri csüggedések és tagadások ellenére is. Megtartó ő az ember számára örök életre.

Aki viszont nem ismeri meg ezt a Megtartó Jézust, az karácsonykor és utána is a régi ember marad, és keserű hangulatban folytatja addigi, régi életét.

Kívánjuk, hogy Kedves Olvasóink az ünnepek után is, nehéz külső körülményeik ellenére is, így maradjanak jó hangulatú, Jézussal járó, ezért örvendező emberek!

Dr. Sípó Ete Álmos / Budapest

ADJ SZÁMOT SÁFÁRSÁGODRÓL!

Az év vége a számbavétel, számadás ideje is. Ebben az esztendőben is sok ígét olvastunk, és sok igehirdetést hallgattunk. Mi lett velük?

A hamis sáfár gyanútlanul végezte a munkáját, morzsolta napjait, s egyszer csak maga elé rendelte a gazda: adj számot sáfárságodról. S nem volt „napra kész”. Egyszerre nyilvánvaló lett, hogy nem arra használta a gazda javait, amire kapta. S jött a kapkodás, megpróbálta a bűnt bűnnel leplezni.

Mi is „gyanútlanul” hallgattuk az igemagyarázatokat, de egyszer számot kell adnunk arról, mit tettünk az olvasott és hallott igével. Jézus nem véletlenül figyelmeztet: „Vigyázzatok, hogyan hallgatójátok!” (Lk 8,18)

Sok múlik azon, hogy hogyan hallgatjuk az ígét. Aki azt hittel befogadja, abban új életet teremt, az új életet táplálja, lelki növekedését segíti, hitet ébreszt és lelki gyümölcsöket terem. Isten az Ő igéje által üdvözíti a hívőket (Lk 8,12.15). Aki pedig nem veszi komolyan, amit hall, és nem engedelmeskedik neki, azt vádolni fogja a hallott beszéd az utolsó napon (Jn 12,48). Nagy kiváltság és nagy felelősség tehát Isten ígétét hallgatni.

Rosszul sáfárkodik vele az, aki úgy hallgatja csupán, mint emberi beszédet. „Eljönnek hozzád, mintha népgyűlésre jönnének, odaül eléd az én népem, hallgatják beszédedet, de nem aszerint élnek. Pajzán dallá lesz az a szájukban, az eszük pedig nyereségen jár. Csak ennyi vagy nekik: pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja...” (Ez 33,31-32). – Önmagunk ellen vétünk azzal is, ha belső ellenállással hallgatjuk: „Népem megrögzötten elfordul tőlem. Hívják őt a Felségeshez, de senki sem mozdul. Mert nem akarnak megtérni.” (Hós 11,5.7)

Mire adatott nekünk Isten Igéje? Arra, hogy általa elvégezze bennünk Isten az újjáteremtés munkáját, továbbá, hogy engedelmeskedjünk neki és továbbadjuk másoknak.

Az első még nem a mi „sáfárkodásunk”. Annak Isten az alanya. „Ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghez-

viszi, amit akarok... A tövis helyén ciprus nő, a csalán helyén mirtusz nő.” (Ézs 55,11.13) Ahogyan Isten szavával teremtette a világot, úgy az Ő beszédével teremti újjá bűntől megromlott életünket. A bűneset után a föld tövist és bogáncsot kezdett teremni. Isten újjáteremtő munkája nyomán a tövis helyén ciprus nő, a bogáncs helyén pedig mirtusz.

FÜLE LAJOS: SZILVESZTER ÉJJELE

Háromszázhatvanöt napon
mennyi elvesztett alkalom!

Ó, mennyi léha, rossz beszéd,
és mennyi szenny és dőreség!

Ó, mennyi fátyol, mely lehullt,
és mennyi szín, mely elfakult!

Ó, mennyi fojtott vágó, sóvár,
és mennyi por és mennyi sár!

Ó, mennyi baj és mennyi rongy,
és mennyi síró kis poronty!

Ó, mennyi jaj, könny és ború,
és mennyi szörny és háború!

Ó, mennyi bűn, mi égig ér,
és mennyi vér... és mennyi vér!

- Háromszázhatvanöt napon
JÉZUS, TE légy az oltalom,
JÉZUS, TE légy a holnapom,
TE ÜDVÖZÍTŐ IRGALOM!

Pál apostol ezt tudatosítja a thesszalonikai keresztyéneknél: megváltozott életüknek az az oka, hogy „amikor hallgatótok az Istennek általunk hirdetett ígétét, nem emberi beszédként fogadtátok be, hanem Isten beszédéként, aminthogy valóban az, és annak ereje munkálkodik is bennetek, akik hisztek” (1Thes 2,13).

Ez tehát Isten munkája. És mi a mi feladatunk?

– 1. Engedelmeskedni a hallott igének. Jézus figyelmeztette hallgatóit: „Aki tehát hallja tőlem ezeket a beszédeket, és cselekszi azokat, hasonló lesz az okos em-

berhez, aki kősziklára építette a házat... Aki pedig hallja, de nem cselekszi, hasonló a bolond emberhez...” (Mt 7,24-27). Veszélyes öncsalás, ha valaki hallgatja, de nem cselekszi: „Legyetek az igének cselekvői, ne csupán hallgatói, hogy be ne csapjátok magatokat...” (Jak 1,22).

Aki viszont eleve úgy hallgatja, hogy azonnali engedelmességre kész, annak egészséges növekedés, fejlődés, gyümölcsstermés van az életében. A thesszalonikai keresztyénekről írja az apostol: „Sok zaklatás ellenére a Szentlélek örömevel fogadtátok be az ígét, példává is lettetek minden hívő számára...” (1Thes 1,6-7).

– 2. Mivel pedig ők jól sáfárkodtak, így folytatja: „...mert töletek terjedt tovább az Úr beszéde...” (8.v.). A másik feladatunk tehát – az igének való engedelmesség után – a hallott és befogadott ige továbbadása. Az, amit Jézus mondott a samáriai asszonynak: „Aki abból a vízből iszik, amit én adok néki, soha többé meg nem szomjazik, mert örök életre buzgó víz forrásává lesz benne” (Jn 4,14). Vagyis: amit Jézustól kap, megelégtíti őt, és átfolyik rajta.

Az ilyen hívő életén nem csak a Lélek gyümölcse terem meg, hanem „az Isten nevére vallást tevő ajkak gyümölcse” is (Zsid 13,15). Ő nem teszi el magának az életmentő gyógyszert, hanem szeretettel továbbadja azt másoknak. S miközben továbbadja, őt magát is táplálja, erősíti, hiszen nem belőle fakad, hanem Isten beszéde az, ami élő és ható.

Kimondhatatlan ajándék az, hogy Istennek van szava hozzánk.

Így hallgassuk és olvassuk azt ezen túl! Szelíden fogadjuk be, mert az mentheti meg a lelkiünket. S ahogyan a kenyér átalakul erővé, gondolattá, szeretetté, úgy a megemésztett ige átalakul békességgé, örömmé, türelemmé, megbocsátássá... De nem csak átalakul, hanem minket is átalakít Krisztusformájú emberekké. S ha tele van vele a szívünk, kicsordul a száunkon, és tőlünk terjed tovább, hogy átalakítsa mások életét is. Így arra használjuk, amire Isten adta, és hű sáfárok leszünk.

Cseri Kálmán / Budapest

A SZENT CSALÁD ÖRÖME

A Karácsony talán az egyetlen olyan ünnepünk, amit az ember az öröm és örömtelenség végletei között ünnepel. Ilyenkor a nagy öröm vagy a mérhetetlen szomorúság vesz erőt az embereken.

Akik szomorúságban töltik a Karácsonyt, azok általában egyedül vannak, és a régi szép karácsonyok emléke miatt lesz könnyes a szemük. Ilyenkor még fájjobb kórházban vagy otthontalannak lenni, gyászt hordozni.

Akik örülnek, azok pedig általában azért, mert sok külső körülmény adta lehetőség tartozik a Karácsonyhoz: a gyerekeknek a szünidő, a dolgozóknak a néhány szabadnap, a családtagoknak az ajándékok; közben egyesek síelnek, a kereskedők pedig örülnek a nagyobb bevételnek, ami emeli az éves eredményt. De karácsonyi öröme csak akkor van az embernek, ha Jézusnak örül.

Az első Karácsonykor is ott volt az öröm, hiszen Mária és József bizonyára nagy örömmel néztek a megszületett gyermekre. Azért örültek, mert Isten ígéreteinek beteljesedését látták benne, hiszen érkezését ő jelentette meg számukra. És látták az emberek örömét is, akik velük örültek: hiszen a bölcseknek is „nagy volt az örömük”, a pásztoroknak is „nagy örömet” hirdettek az angyalok, akik meg is találták a megszületett Jézusban az öröm forrását.

Pedig – körülményeiket tekintve – az első Karácsony szereplőinek emberileg csekély okuk volt az örömről. Józsefék például fáradtak és csalódottak lehettek a megtett hosszú út és a vendégfogadó ház elutasítása után, vagy, hogy ilyen egyszerű körülmények között születik meg gyermekük... - és ők mégis örültek! Mert, ahol Jézus található a középpontban, ott a külső körülmények ellenére is jelen van az öröm.

Ma a „szent család” az Isten népe, akit kiválasztott és elhívott, akiké az ígélet: Csel 2,39. Ma is az a szent család tehát, ahozá megszületik Jézus – ahogyan ezt egy régi gyermekversben megfogalmazták: „Jer, jer szüless meg a szívemben, mint Karácsonykor Betlehemben!” A Jézus előtt hódolók pedig a Gyülekezet, akik „készséggel sietnek a

sereggyűjtés napján”. A pásztorok és a bölcsek azok, „akiket csak elhív magának az Úr, a mi Istenünk”. Akiket az

BÓDÁS JÁNOS: NE VESZTEGELJ!

Hozzád pásztorok és bölcsek
mehódolni jöttek,
s gyönyörködtek... Örvend a szív
minden újszülöttnak.

Kedves vagy te, ahogy anyád
dajkál mosolyogva.
Mintha tested harmatos, friss
virágszirom volna.

S milliók, kik éj s nap csak a
testért robotolnak,
ma lélekben jászolodhoz
elzarándokolnak.

De én ennél messzebb látok:
látom a keresztet,
melyre értem áldozatként
durván felszegeztek.

Látom a vért, mely a sötét
bűnt tisztára mossa,
s látom a nagy követ, a zárt
sírról félredobva.

Látlak mennybe emelkedni
megdicsőült testben,
s tudom: tiéd a hatalom
földön és a mennyben.

Ezért van jó békességem,
neved ezért áldom,
neked már nem kiseded vagy, de
Meváltóm, Királyom!

Ajánlás:

Ünnepelj, de ne vesztegelj
ott a jászol mellett,
azt ismerd meg, kiben minden
ígélet betellett!

Hitet, reményt, békességet,
üdvösséget úgy hoz,
ha eljutsz a kisededtől a
győzelmes Krisztushoz!

tesz gyülekezetté, hogy „egy cél vonja őt” (Ref. é. k. 392.). Ez a cél, Jézus. Mindezek úgy jönnek hozzá ma is, hogy „azért jöttünk, hogy imádjuk őt”.

Ők azok, akik az ezer sebből vérző, megosztott és szétszakított magyar földön, vagy a világ bármely pontján:

– örülnek, mert Isten ígéretei beteljesednek,

Az ószövetségi választott nép nagy várakozása ez volt: „Bárcsak szétszakítanád az eget és leszállnál!” (Ézs 63,19)

Gyermekkorom szép emléke, hogy akkor kezdődött a Karácsony a gyülekezetben, amikor felcsendült az ének: „Leszáll az ég dicső Királya, hozzánk az üdvnek hajnalán...” Igen, beteljesedett az ígélet és a választott nép várakozása: Isten elküldte hozzánk, nekünk az ő egyszülött Fiát. És Jézus ma is 'megszületik': mert Istennek vannak ígéretei édesanyák, édesapák, hitben járó gyermekek számára. Isten ígéretei pedig „mind igazak és ámenek”, véghez viszi azt, amit elgondolt; és ma is „boldog az, aki hitt”, mert Jézus ma is megszületik sok-sok megújuló életben.

Áldjuk az Urat a lelki alkalmakért, evangélizációkért, igehirdetésekért, ahol elhangzanak ezek az ígérek, ahol megtérnek, újjászületnek emberek. Ó, milyen nagy kegyelem az, hogy örülhetnek a menny angyalai és mi is, amikor a megszületett élet jeleit láthatjuk. Mert lehet ma is látni az életjeleket! Nemcsak a halál jelei vesznek körül bennünket – a pusztulásé, pusztításé: a heródesi indulat, a hazugság, a ravaszság... –, hanem az élet jelei is; mindenhol, ahol Jézus jelen van! Mert Istennek ígéretei ma is beteljesülnek: kivirul a pusztaság, a vak lát, a süket pedig hall.

– örülnek, mert a szívekben ma is megszületik Jézus (Jn 1,12),

Ők azok, akik nem azért rendeznek evangélizációt, hogy ilyen is legyen, hanem az új élet születésének vágyával. Náluk az ifi-órak központi gondolata: Jézus; számukra a nyári tábor lényege több mint a „kaja minősége”; ők a beteg embert nem hamis illúziókkal traktálják, hanem – érzékelve az idő rövidségét – igyekeznek őt Jézushoz vinni...

Év vége felé is közeledünk. Számot vetünk a lassan mögöttünk levő év lelki eseményeivel. Vizsgáljuk tehát meg, hogy mennyire voltunk segítői, előmozdítói, szolgatársai ebben az esztendőben Jézus mások szívében történő megszületésének! Mert az új élet körül munkálkodóknak igen nagy a karácsonyi öröme is!

– örülnek, mert az Atyának ez az akarata

A tékozló fiú történetében (Lk 15.) az otthon maradt nagyobbik fiát így biztatja apja: „örülnöd kellene”. De ő nem tud örülni. Annak ellenére sem, hogy testvére „meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott”. Milyen fájdalmas látnunk azt, hogy az apa öröme nem az ő öröme. Az új élet, az embertárs feltámadása – számára nem öröm. Megszólja

apja mindent feláldozó szeretetét, ő csak a múltat látja; azt, amit öccse tett, ami saját öngazultságának fényében megbotcsáthatatlan gazzett marad mindörökre.

Ma is sokan élnek közöttünk olyanok, akik az Atya közelében élnek, de szívük távol van tőle (Ézs 29,13). Akik elvégzik a szolgálatot, de saját önbecsülésük, öngazságuk és hatalmas énjük árnyékában nem tudnak örülni annak, amin a mennyben öröm van. Ők azok, akik nem felejtik a múltat, és magukat különbnek tartják azoknál, akik a nagy messzeségből, a tékozló életből tértek vissza az atyai házhoz. Ők azok, akik csak önmaguk körül forgolódnak; akik vélt vagy valós sérelmeiket dédelgetik és panaszoznak; akik az örökös sértettek, mert velük nem annyit törődnek, mint azt megérdemelnék, vagy mint másokkal...

Pedig az Atya parancsa ez: örüljétek a Krisztusnak, örüljétek az új életnek, és vegyétek körül a lelki újszülötteket, hogy megmaradjanak!

Az első karácsonyon sem örült mindenki Jézusnak. Bár tudták azt is, hogy hol kellett megszületnie, mégis közömbösen vagy talán ellenségesen fogadták érkezésének hírére.

Az emberek többségének marad ma is papíron az igazság: a Bibliában, hitvallásokban; az igazság – amit talán ismernek is, mert megtanulták, de életté sohasem válhatott számukra. Felfedezésre akar mozgósítani tégedet is az Úr: Indulj, keresd, hódolj előtte, tárd ki szíved Jézusnak, hogy örülhess, őszintén, tisztán, körülményeidtől függetlenül is ezen az ünnepen!

Horváth Géza / Nagyvarsány

A SZABADÍTÓ JÉZUS

„...ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek” (Jn 8,36)

A betegségekről a Biblia tanítja, hogy azok a bűn, vagyis az ember Istentől elszakadt állapotának a következményei. Többnyire közvetlen összefüggés nem mutatható ki a bűn, valamint az egyes betegségek között, és ilyen sokszor nincs is. Ám a szenvedély betegségek (mai nevükön függőségek) esetében ez a kapcsolat meglehetősen nyilvánvaló. Az alkoholizmus és a többi szerfüggőség, vagy az egyéb függőségek, mint pl. a képernyő-függőség számos fajtája, vagy a munkamánia, a tisztaságmánia, a bulímia stb. szemléletesen illusztrálják azt, amit Jézus Krisztus a bűn rabszolgaságáról mondott (Jn 8,34). Minden ember az Istentől elszakadt állapotba, a bűn-függőségbe születik, aminek különböző mélységű gödrei, rabszolgaságai léteznek. A szenvedély betegek valóságos rabszolga volta a kontrollvesztés (addiktológiai szakkifejezés) stádiumában mind a külső szemlélő, mind az áldozatok számára nyilvánvaló, és megoldhatatlannak látszó.

A mai komplex világi terápia is elismeri a megoldhatatlanságot, vagyis, hogy a függőségi betegségek valóságosan, gyökeresen nem gyógyíthatók. Ez azt jelenti, ha valaki alkoholista lett, az

alkoholista marad amíg él. A legjobb esetben élete végéig absztinens, azaz száraz alkoholista, de alkoholista. Ugyanakkor tudjuk és tapasztaljuk, hogy a Bibliában kijelentettek alapján ezekből az állapotokból is lehetséges teljes gyógyulás. Vagyis csak az szabadul meg valóságosan, például az alkoholizmusból, aki találkozik a szabadító Jézussal, és élő hitre jut. Az így szabadultak életében bekövetkező változás látványos, sokkal nyilvánvalóbb, mint amikor egy 'átlagos' bűnös ember tér meg.

A függőségeket elemezve hamar kiderül, hogy nincs minőségi különbség a szenvedély betegek súlyos függőségei, és az átlag emberek – úgymond – hétköznapi függőségei; vétkei, bálványimádásai között. Az átlagos megtért hívők bűnei (függőségei) is ugyanazon mintára járnak, ugyanazok a jellegzetes (diagnosztikus) vonásai, ugyanaz a kialakulás mechanizmusa, ugyanazok a sejtszintű biológiai-biokémiai folyamatok működnek a háttérben. Mindannyian ugyanazokat a játszmákat játsszuk, csak az átlag hívőknél mindez talán szelídebb és rejtettebb formában zajlik.

Mi, az átlaghoz sorolható megtért bűnösök sokszor azt képzeljük, hogy csak a szenvedély betegségben lévők, és leg-

feljebb az okkult bűnök elkövetői a megkötözöttek, holott Jézus Krisztus világosan megmondta, hogy „aki bűnt cselekszik, rabszolgája a bűnnek” (Jn 8,34). Vagyis, minden bűn kötöz; rabszolgaságot, azaz kényszer alatti életet, függőséget eredményez. Bukásaink, vétkeink és bálványimádásunk a függőség minden tipikus jellemvonását magukon viselik.

Ez azt jelenti, hogy nemcsak a kábítószert élvezők, az alkoholisták vagy a dohányosok, a bulémiások, a munkamániások, képernyő-függőségben szenvedők és az okkultizmus magánzárkáiba láncolt embertársaink vannak vagy lehetnek a bűn-függőség kontrollvesztéses gödrében, hanem bármikor, bármelyikünk ebbe az állapotba kerülhet, amikor nem él a Krisztustól kapott és kapható szabadsággal, és újfent a szolgaság igájába adja magát (Gal 5,1). A függőség (a bűn törvénye) tökéletesen megfoszt minket a maradék szabadságunktól is, és olyan dolgokra kényszerít, amiket valójában nem is akarunk megtenni. Hogy ez a gyakorlatban mit jelent, hogyan zajlik, azt a függőség kialakulásának lelki és testi folyamatai világosan megmutatják. Úgy is fogalmazhatunk, hogy a bűn a sejteinkbe, biológiai-biokémiai folyamatunkba íródik.

A függőség hozzáköti az embert a vágyaihoz, ami aztán kényszeres, mániás, megrögzött viselkedéshez vezet – korlátozva szabadságunkat. Például odaszegezi vágyunkat bizonyos

- anyagokhoz (alkohol, drog, nikotin, nyugtató- és altatószerek, hashajtók, vagy izgató szerek; koffein),
- tárgyakhoz (képernyő, pénz, high-tech (GPS, digitális fényképezőgép, mindentudó mobil), szép ruhák vagy bármi egyéb kincs),
- viselkedésformákhoz (munka, teljesítmény, siker, elismerés, megfelelés, felelősség- és kötelességtudat, segítségnyújtás),
- egyéb dolgokhoz: emberi kapcsolatok (pl.: társ-kérdés), vagy az indulatokhoz, szokásokhoz, a stresszhez, kedélyállapothoz, evéshez, tisztasághoz, egészséghez, edzéshez, a testsúlyhoz stb.

Nincs az életnek olyan területe vagy dolga, ami függőség tárgyává ne válhatna. Kötődésünk tárgyai rabszolgatartókká válnak, és uralni kezdik az életünket. Tehát, ma az orvoslás új diszciplínája, az addiktológia felől nézve minden ember függőségben szenved; az alkohol vagy drogfüggőség csupán látványosabb, és gyorsabban tesz tönkre, mint a többi.

Isten felől nézve – bibliai terminológiával – a függőség nem más, mint bálványimádás, hiszen függőségünk tárgyai hamis istenekké válnak. Ezeket imádjuk, tiszteljük, vagyis ezekre figyelünk, ezekkel vagyunk tele, nekik szenteljük időnket és erőnket, elfordulva Istentől és egymástól. Nem csak nyelvből, az a kijelentés egy nagymama szájából, hogy *"Imádom az unokámat!"* Ezek a kisiklott, a függőség fogalmát kimerítő viszonyulásaink akadályoznak meg abban, hogy szabadon és valóságosan szeressük Istent és egymást.

A függőségi betegségek és az átlag hívők bűnei, megtúrt bukásai, vétkei közös hátterét talán semmi más nem mutatja meg olyan világosan, mint a szabadulásra tett kísérletekkel kapcsolatos pszichológiai játszmák.

Az önámítás trükkjei mindig a **tagadással** kezdődnek. Szemléltetésként az alkoholizmust véve, a tagadás fázisában a kívülállók előtt már nyilvánvaló a függőség, ám az érintett teljesen vak ebben

a kérdésben. Nem tudatosan hazudik, de kerüli vagy elutasítja a fogyaszott mennyiség növekedésével való szembenézést. Ahogyan egyre több energiát igényel a tényeket kizárása tudatából, kezdődik az **elfojtás**. Az illető mindent megtesz, csak, hogy ne kelljen egyedül maradnia önmagával. Ezért az ilyen ember képtelen imádkozni vagy Isten előtt elcsendesedni.

Amikor már a tagadás és az elfojtás kudarcot vall, és a függő személy képtelen ráébredni, hogy valami nincs rendjén, akkor újabb védekező trükk lép életbe: a **racionalizálás**, amikor elfogadhatónak látszó magyarázatot vagy indokot keres viselkedésére. Ha már ezek egyike sem képes elfedni a tényeket, és az illető tudatára ébred állapotának, akkor legalább a külső látszatot igyekszik megtartani; kezdődik a **ta-kargatás**. Most már tudatosan hazudik, vagy különböző álarcokat – szellemesség, szórakozottság – használ. Ennek eredményeként egyre jobban elszigetelődik másoktól.

Minden komoly függőség esetében elérkezik az idő, amikor az érintett elhatározza, hogy abbahagyja: „Elég volt!” Erre a fordulatra az elme a leg-ravaszabb trükkökkel áll elő, és következik a **halogatás**: „Majd holnap.”, „Majd újévkor.”... Végül a kudarcjal járó elhatározások **megadás**hoz vezetnek, és a szerhasználat megnő.

A kudarcnál csak az átmeneti siker a rosszabb. Amikor csak felmerül a „Kézben tudom tartani”-gondolat, az mindig bukáshoz, sőt **összeomláshoz**, depresszióhoz vezet, és minden addigi ellenállás és próbálkozás megszűnik, az illető feladja.

Hasonló játszmákat játszik a hívő ember is a függőségeivel: munkamániá, képernyő-, teljesítmény-, segítségfüggőség és egyéb bálványok, mint az aggodás, vagy a gyermekeihez, unokáihoz kapcsolódó, a függőség fogalmát kimerítő viszonyulásai. Az elme trükkjeinek a tanulmányozása segíthet nekünk abban, hogy végre lelepleződjenek hétköznapi bálványimádásaink; hogy eljutva a megadás mélységeibe, egyszer és mindenkorra elismerjük és tudatosítsuk tökéletlenségeinket, az ezzel kapcsolatos tehetetlenségünket.

A függőségi kórképek tudományos kutatása tehát bebizonyította és részleteiben megmutatta, hogy a bűn valóságosan a sejtjeinkbe, biológiai-biokémiai folyamatainkba íródott. A szervezet természetes alkalmazkodása révén egy-egy újabb anyagot – legyen az bármi: alkohol, nikotin, nyugtatószer, vagy az alapszinten fiziológiás stresszhormon és örömhormon – beépít működésébe, és a későbbiekben már képtelen ezek nélkül – normálisan – működni. A szabadulási kísérletekre válaszul pedig – különböző kellemetlen betegség tüneteket produkálva – szervezetünk megköveteli a megszokott szinteket. Így nyilvánvaló, miért nem lehet a mai, modern, komplex orvosi, pszichológiai módszerekkel valóságosan meggyógyítani valakit például az alkoholizmusból, vagy miért képtelen dolog a cigarettáról vagy a heroinról történő leszokás; ugyanis a bejáródott út bármikor újra aktiválódik. Hasonló biokémiai folyamatok működnek szervezetünkben a szelídebb, úgy mond mindennapi, hétköznapi függőségeink (bűneik, bálványaink) mögött, megakadályozva szabadulási kísérleteink eredményességét.

Isten kegyelmi munkája felől nézve mindezt, függőségeink – paradox módon – éppen utat készítenek bennünk a kegyelem számára, mert előbb vagy utóbb térdre kényszerítenek. Mivel nem szeretjük elismerni vereségeinket, többnyire legerősebb függőségeink terítenek le és juttatnak a beismeréshez. Jézus Krisztus nemcsak azért jött el ebbe, a mi bűntől tönkrement világunkba, hogy megbocsássa a már elkövetett bűneinket, hanem, hogy kiszabadítson minket a bűn-függőség rabszolgaságából, és átvigyen az ő országába, ahol valóságos szabadságban élhetünk (Kol 1,13-14).

Mind a súlyos, orvosi esetté váló függőségi betegek, mind a bűnfüggőség kevésbé látványos foglyain egyedül csak a szabadító Jézus Krisztus tud segíteni, mert neki újjáteremtő hatalma van a sejtjeinkbe égetett folyamatok felett is. Krisztus megváltása nemcsak kihozza az embert a függőségből, hanem helyre is állítja. A krisztusi újjáteremtés Isten eredeti tervét lépteti ismét életbe, vagyis Isten visszaalakít minket a maga képmására (2Kor 3,18).

Isten minket nem függőségre, hanem az önmagával való szeretet-közösségre teremtett, ami a dolog természeténél fogva csak szabadságban lehetséges. Ezt a szabadságot kínálja és adja nekünk a szabadító Jézus; Krisztusért és Krisztusban ismét választhatunk kényszer és manipuláció nélkül! Választhatjuk szabadon Istent, azaz dönthetünk az élet konkrét kérdéseiben újra és újra mellette. Immár szabad nem vétkezünk. Felszabadulunk a jóra, arra, hogy viszont szeressük Istent, és szeressük a másik embert, felszabadulunk a szolgálatra.

A szabadító Jézus Krisztust követve csupán két egészséges motiváló létezik, az Isten iránti viszont-szeretet és a hála. Ám mi, sokszor a magunkat mozgató rugót nem látjuk, és megrekedünk a felszabadított rabszolga pozíciójában. A felszabadított rabszolga is csak szolgál, "A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre" (Jn 8,35).

A szolga viszonyulása a gazdájához lényegében függőség. A tapasztalat szerint Isten népe között nem kevesen vannak olyanok, akiknek az Istenhez való viszonyulása valóban függőség. Az ilyen kapcsolat mindig beteg kapcsolat, és nem Isten tetszése szerinti. Például,

az Istennek megfelelni akarók népes tábora, vagy, akik a túlzott, kóros felelősség- vagy kötelességtudat rabjai – ők az egy talentumos szolga tévedése szerint élnek, akit függőségben tartott a maga torz istenképe.

A szabadító Jézus minket a megváltással gyermeki-fiúi pozícióba emel. Akkor egészséges az Istennel való kapcsolatunk, ha az Atya gyermekeiként élünk az atyai házban, ha otthon vagyunk és otthon is érezzük magunkat. Gyermekként élhetek és dolgozhatok, otthon lehetek mennyei Atyám házában. Élhetek szabadon mindazzal, ami az Atyáé, nem kell külön engedélyt kérem, ha a barátaimat vendégségbe hívom; gondoljunk az otthon tékozló idősebbik fiúra! Mindeközben az Atyával azonosuló gyermek, tehát a gazda vagy tulajdonos szemével és hozzáállásával viszonyulhatok a feladatokhoz is.

A gyermeki-fiúi élet a szabadító Jézus Krisztus uralma alatt valósul meg. Jézus Krisztus uralma azt jelenti, hogy engedelmeskedem minden parancsának (Jn 14,21-23). Az Úr Jézus parancsainak pedig nem nehéz engedelmeskedni, mert azok mögött ott van Urunk kegyelmes cselekedete. Ahogyan azt kedvenc amerikai prédikátorom szokta volt mon-

dani: Urunk megtette és megteszi bennünk, értünk és helyettünk azt, amit mi képtelenek vagyunk megtenni. Jézus nem arra hív, hogy fuss neki, és addig erőlködj, amíg sikerül. Amikor Jézus valamit parancsol, akkor Ő teszi azt megvalósíthatóvá a számunkra. (Lásd a gutaütött vagy a száraz kezű stb. történetét!) Amikor azt parancsolja, hogy szeressük egymást (Jn 13,34), akkor a maga szeretetét bocsátja a rendelkezésünkre (Rm 5,5), hogy ténylegesen tudjuk egymást szeretni. Tehát, amikor engedelmeskedünk Urunk parancsainak, akkor újra és újra megtapasztaljuk, hogy elégtelenségeink, bénaságaink ellenére immár minden működik, mert Urunk cselekedett bennünk. Vagyis az új-teremtés Isten munkája, és nem a miénk.

A szabadító Jézus Krisztus uralma bennünk tehát a hit általi engedelmesség királysága. Mit jelent hit általi engedelmeskedni? Elhiszem, hogy amit ő mond nekem, az menni fog, mert ott lesz szava (igéje) mögött újjáteremtő cselekedete. Mi több, Jézus Krisztus királyságában csak az működik, amit ő parancsol, mert Isten mindig igéje által cselekszik (Zsolt 33,6-9).

Dr. Erdélyi Judit / Budapest

A MEGTÁMADOTT JÉZUS

Karácsonykor, keresztyén emberként, annak a Jézus Krisztusnak Földre jövetelére emlékezünk, aki valóságos Istenként és valóságos emberként született – szűz Mária gyermekeként –, hogy bemutassa az embereknek a mennyei Atyát, hogy megváltsa a bűnösöket a kárhozattól, és megszerezze számukra a boldog örök életet. Eljött, hogy a bűnösök helyett betöltse Isten törvényét, és példát adjon az Istennek tetsző boldog életre. Tehát nekünk a karácsony nem az ajándékozás, a hangulatos karácsonyfa, emberi szeretet, család, a tél vagy a Télapó 'meghitt ünnepe' – akkor sem, ha ezeket fontosnak és szépnek tartjuk –, hanem az Úr Jézus Krisztusé. Szomorúan látjuk, hogy a bibliai Jézus személye sok millió embert nyilvánvalóan nem érdekel, sőt sokan, sokféle

módon támadják őt; és egyre jobban megvalósul az, amit Jézus előre kijelentett: „hamis krisztusok” bukkannak fel ezerszámra (Mt 24, 23-24). Ezek közül néhány kiragadott példával hadd szolgáltassak...

GNOSZTICIZMUS

A hamis jézust hirdető eszmerendszer volt a gnoszticizmus, ami eredetileg egy ókori szinkretista vallásfilozófia. A gnosztikus tanítók olyan krisztust hirdettek, aki megváltó gnóvizist (ismeretet) közöl az emberekkel, aminek segítségével szellemük-lelkük kiszabadulhat a legfőbb rossz, az anyagi világ fogságából. Nem tudták elfogadni Jézus valóságos ember voltát, mert tanaik szerint az anyagi világ – aminek teremtője a gonosz teremtőistenség, a zsidók Istene –

teljességgel gonosz, így a test is az. Éppen ezért – szerintük – Jézus csakis tökéletes szellemi lény lehetett, aki maga nem került az anyagi világ fogságába. Jézusuknak nem volt valóságos anyagi, hús-vér teste. A gnosztikus gondolkodók tanításukat megpróbálták a már ismert újszövetségi írók neve alatt kiadni, hogy a megtévesztett keresztyének azt könnyebben elfogadják. A jelenleg ismert gnosztikus evangéliumok: Igazság evangéliuma (Kr. u. 150 körül), Filep evangéliuma (Kr. u. 250-300), Tamás evangéliuma (Kr. u. 140-150), Egyiptomiak evangéliuma (Kr. u. 200-300), Mária evangéliuma (Kr. u. 100-200), Júdás evangéliuma (Kr. u. 180 körül) A gnosztikus evangéliumok jézusa egyáltalán nem hasonlít a szemtanú apostolok által írt evangéliumok

Jézusára. Most csak azért említjük írásaikat, mert nemrégiben éppen a Júdás evangéliuma vert fel nagy port a médiában. Valószínűsíthető, hogy ezekre hivatkozva, szenzációhajász újság- és regényírók, tévériporterek újra megtámadják a bibliai evangéliumokból ismert Jézust és az őt hirdető keresztyéneket.

NEW AGE

Korunk New Age elnevezésű szellemi irányzata szintén hamis jézust hirdet.

„Nem teszi meg nekünk bármilyen régi Krisztus, meg kell mutatnunk, hogy valami jobb áll rendelkezésünkre, mint a főirányzatú keresztyén hagyományok. Egy kozmikus Krisztusra van szükségünk, univerzális Krisztusra, egy New Age Krisztusra.” (D. Spangler) A New Age Krisztusa azonban nem azonos Jézussal: Krisztuson valami kozmikus és személytelen istenséget, princípiumot értenek, Jézuson pedig csupán egy embert. Szerintük az ember Jézus, különleges úton vált a kozmikus Krisztusban részesülő emberré. Az a Jézus, aki így lett Krisztussá, semmiben nem különbözik Buddhától, Krisnától vagy más hírességektől. Nos, ezek alapján tagadhatatlan, hogy a gnoszticizmus eszméi a New Age divatos köntösében újra kiléptek a világ téveszméinek piacára. A New Age mozgalom számára egyébként Éva és a kígyó az emberiség megváltói. Éva dicséretet érdemel, mert a megvilágosodás útját választotta, de a Sátán is, mert ezt felajánlotta neki. A „zsidók istene” - ahogyan az eredeti gnoszticizmusban is – zsarnok, kegyetlen gyilkos, akit joggal utasítottak vissza teremtményei, a New Age krisztusa pedig szelíd, toleráns, pluralista, relativista – s csak azokat nem bírja elviselni, akik a bibliai, názáreti Jézus-hoz ragaszkodnak...

MODERN IRODALOM

A hamis Jézus-kép megjelent az irodalomban is. Nikos Kazantzakis *Krisztus utolsó megkísértése* című regényében Jézus, mint bizonytalan, nyugtalan ember bukkan fel, s inkább emlékezetet a Sigmund Freud utáni világ megkínzott teremtményére, mint az evangéliumok Jézusára. 1992-ben jelent meg Gore Vidal *Élő adás a Golgotáról* című

könyve, ami arról szól, hogy egy számítógépes hacker megpróbálja kitörölni az evangéliumokat az emberi emlékezetből, és igyekszik elhittetni velük, hogy nem Jézus, hanem Júdás halt meg a kereszten. A regény a Golgotáról egyenes adásban közvetített keresztre feszítés borzalmas paródiájával ér véget. Az irodalmi alkotások sorába illeszkedik M. Baigent, R. Leigh és H. Lincoln sikerkönyve is: *A Szent Vér és a Szent Grál* (London, 1982). Ebben arról olvashatunk, hogy Jézus nem hal meg a kereszten, hanem túlélte és királyi dinasztiát alapított. A Szent Grál valójában Jézus családjának megszentelt vérvonalát jelenti. Barbara Thiering *Jézus, az ember* című sikerkönyve azt hirdeti, hogy Jézus feleségül vette magdalai Máriát, három gyermekük született, de Jézus második házassága előtt elváltak. Mindezt a szerző a Holt-tengeri tekercsekben felfedezett kódrendszer segítségével véli kiolvasni az evangéliumokból. Ezekből a könyvekből épül fel D. Brown könyve, *A Da Vinci-kód* (2003, London). Ez a mű – végső soron – azzal vádolja a keresztyénséget, hogy eltitkolta a Jézussal kapcsolatos igazságot az emberek elől. Például azt, hogy a názáreti Jézusnak felesége (magdalai Mária) és gyermeke is volt. Mindent megtesz, nehogy a tények kiderüljenek. A titok megtartása érdekében odáig merészkedett, hogy meghamisította a Bibliát – tehát az egy megbízhatatlan könyv. A keresztyénség pedig nem más, mint egy nagy hazugság – az a Jézus, akiről annyit beszélnek, csak egy hétköznapi ember volt, és nem Isten Fia. E.R.Gruber és H. Kersten *Az eredeti Jézus* (Rockport, Mass., 1995) című művében arra a felismerésre jut, hogy Jézus tanításai a buddhizmusból származnak. Szerintük, Jézus, a „terapeutának” nevezett alexandriai szekta révén került kapcsolatba a buddhista tanokkal, a Szent Család száműzetése alatt. Azt állítják, hogy az evangéliumokat csak egy rajtuk kívül álló útmutatás segítségével érthetjük meg helyesen....

Ezek az irodalmi alkotások – amelyek közül többet megfilmesítettek – tömegeket fordítanak a keresztyénség ellen, kezükből kiverik a Bibliát, elidegenítve őket Jézustól – mindezt képtelen spekulációkkal, hazugságokkal.

MÉDIA

A médiában – elsősorban a TV-re gondolunk – számtalan olyan alkotás jelenik meg, sokszor művészetként, ami rágalmazza és gyalázza Jézus Krisztust. Az USA-ban 2006-ban mutatták be a *The Ten* (írója és rendezője: David Wain) című filmet, amiben olyan szereplőket mutatnak be, akik éppen megszegik a tízparancsolat valamelyikét. A film egyik jelenetében „Jézus H. Krisztus” megerőszkol egy könyvtárosnőt. A Dániel könyve című alkotás – 2006 elején az NBC TV-csatorna mutatta volna be a 13 részes sorozatot – egy lelkész családjáról szól, amit szétszakít a rágalmazás, alkoholizmus, homoszexualitás, házasságtörés. A filmben megjelenik egy fehér ruhás, fehér bőrű, szakállas „Jézus”, hogy tanácsokat adjon a tanácstalan apának – ez a Jézus azonban egy ügyefogyott alak. Mindezeket túlmenően a média készséggel ad nyilvánosságot, minden, a Bibliát, a keresztyénség eredeti tanításait megkérdőjelezni látszó „szenzációs” hírnek. (L.: Júdás evangéliuma!)

MODERN TEOLÓGIA (A TEOLÓGIA HAMIS JÉZUS-KÉPE)

Sajnálatos tény, hogy a liberális újszövetségi bibliakritikusok táborának legnagyobb része a Jézus életéről szóló evangéliumokat nem tekinti szemtanúktól származó, történetileg hiteles és Istentől származó dokumentumoknak. Közülük sokan úgy vélik, hogy az evangéliumok az őskeresztyén gyülekezetek kitalációi, amiket azért alkottak, hogy Jézusba vetett hitüket utólag történeti tényekkel támasszák alá. Szerintük, az evangéliumok nem a történelmi események hű tükrői, hanem az őskeresztyén egyház hitének alkotásai, amelyek tele vannak utólag Jézusra aggatott, mesés történetekkel, amik eltakarják előlünk a valódi Jézust. Ha meg akarjuk ismerni az igazi Jézust – mondják –, akkor le kell róla hántani a ráakódott mitikus (mesés) elemeket. Feltételezésük alapján Jézust megfosztották isten-fiúságtól, szüztől-születésétől, megváltói mivoltától, csodáitól, tanításaitól, attól, hogy halála helyettes engesztelő halál volt; de megfosztották feltámadása és mennybemenetele tényétől is. A kutatás

végeredménye az lett, hogy a „történelem Jézusa” - eltűnt a múlt homályában. Mi maradt belőle? Az ún. „hit Jézusa” - az a Jézus, akivel az evangéliumokban találkozunk, de akiről voltaképpen immár semmi megbízható történelmi adatunk nincsen, tehát nincs más választásunk, minthogy ebben a Jézusban higgyünk.

A teológiának ezt, a ma is élő és viroló ágát mi, hívő teológusok joggal vádoljuk azzal, hogy egy ún. doketista Jézust hirdet (a doketisták szektája is azt vallotta, hogy Jézusnak csak „látszat-este” volt), hiszen Jézusának csupán látszólag van köze a történelemhez. Ha ugyanis, Jézusról semmi történelmi adatot nem ismerhetünk, akkor ezzel megtörtént Jézus „el-szellemiesítése”, azaz személyében nem a valóságos isten-ember Jézussal, hanem csupán egy gnosztikus szellem-Jézus alakkal találkozhatunk. A liberális teológia tehát visszacsempészi a keresztyénség körébe a doketizmust és gnoszticizmust, ill. ezek hamis Jézus-képét. Akik elfogadják a liberális teológia tanítását, azok elvesztik keresztyén identitásukat, képtelenek a biblikus misszióra, viszont elkötelezettjei a világvallások ökuménjének.

JESUS FREAKS

Az ún. Jesus Freaks keresztyén ifjúsági mozgalmat 1991-ben alapította Németországban Martin Dreyer. A mozgalom hivatalos missziói célja a társadalom peremén élő fiatalok elérése az evangéliummal, amit úgy kíván elérni, hogy megpróbálja a punk, anarcho és rock kultúrát ötvözni a keresztyénséggel. A mozgalom alapítója 2005-ben adta ki a fiatalok számára érthető nyelvre lefordított Újszövetséget („Volxbibel”), amiből eddig több mint 100.000 példányt adtak el. A kritikusok szerint ennek a bibliafordításnak nyelvezetében az a modern, szentségtelen és közönséges gondolkodásmód, alpári beszédstílus lelhető fel, ami a fiatalok egy bizonyos rétegének jellemzője, a szöveg pedig Jézust igencsak sajátos fénybe állítja. A mozgalom rendezvényein fellépő keresztyén rock együttesek óriási hangerevével zenélnek, kifejezve e fiatalok sajátos életérzését. Harsányak, provo-

katívak, forradalmiak akarnak lenni, mint Che Guevara – s Jézust, hozzá hasonló figuraként mutatják be. Számukra Jézus, egy harmincas éveiben járó, radikális, merész forradalmár „srác”, aki éppen ezért vonzó a fiataloknak. Egyébként Jézusuk érzéki természetű, feltűnő jelenség, aki nem udvariaskodott senkivel, de mindent kritizált, ami nem tetszett neki – s mégis mindenkit elfogadó volt. A zenészek felszólítják hallgatóikat, hogy „érezzék meg” Jézust, kattanjanak rá – és feldobottak lesznek... Ezek a fiatalok ebben a Jézusban önmagukat látják viszont, s nem csoda, hogy radikálisan akarnak „érte élni”. Egyik kritikusuk joggal állapítja meg, hogy a mozgalom Jézusa nyugodtan nevezhető „ifjúságikultúra-jézusnak”, akiben visszatükröződik a fiatalok elképzelése Jézusról. Ez az ifjúságikultúra, elidegenedett Jézus azt a félelmetes veszélyt hordozza magában, hogy eltakarja a valódi, bibliai Jézust, a róla szóló örömhírt és követésének lényegét.

*

Ki áll a Jézus elleni támadások mögött? Nyilvánvaló, hogy a názáreti Jézus halálos ellensége, a Sátán! Erre világít rá C. S. Lewis, a „*Csűr-csavar levelei*” című könyvében, ahol a Sátán ezt mondja: „Az elmúlt generáció idején támogattuk egy történelmi Jézus megalkotását a liberális és humanitárius igények szerint; jelenleg új „történelmi Jézus” kialakítása a célunk, marxista, katasztrófikus és forradalmi motívumokból. Ezeknek a tákolmányoknak, amelyekkel minden harmincadik évben előrukkolunk, sokfajta hasznunk van. ...az a célunk, hogy az emberek buzgóságát olyasmire irányítsuk, ami nem létezik, mert minden 'történelmi Jézus' – történelmietlen.” A sátni cél tehát egyértelmű: Jézus lejáratása a legváltozatosabb hazugságok által, személyének bármilyen ürüggyel történő bemocskolása az emberek előtt, hogy akik nem hisznek benne, ne is higgyenek, akik meg hisznek – elbizonytalanodjanak hitükben! A Sátán mindig megtalálja eszközeit, akik által terveit végrehajtja. Lehetnek azok politikusok, média-vezérek, teológusok, költők, írók, vallási vezetők, filozófusok... – ez törté-

nik már évszázadok óta, egészen napjainkig.

Nos, ezeket, a Jézusra támadó embereket, a Biblia különféle névvel jelöli: pl. az 1Jn 2,22 antikrisztusi lelkületű emberekről ír, a Rm 11,28 az evangélium ellenségeiről, a Jel 3,9 a Sátán zsinagógájáról. Ám Jézus Krisztus megváltott követői nem ijednek meg az örökre legyőzött ellenség utolsó, elkeseredett támadásaitól. Hirdetjük, hogy aki a bibliai Jézus ellen fordul, az a legnagyobb bolondságot követi el, mert a legyőzött Sátán mellett áll ki, akinek a názáreti Jézus már a fejére taposott. Milyen bolond dolog arra támadni, akié minden hatalom mennyen és földön!

Hála legyen Istennek azért, hogy ezen a karácsonyon is magasztalhatjuk Jézust, egy olyan világban, amelyik gyilkos indulattal veszi őt körül! Mi leborulva imádjuk őt most is, mert beteljesítette az ősi próféciaikat, eljött, mint a zsidók Messiása, aki egyúttal az egész emberiségnek adatott egyetlen Szabadító, Üdvözítő! Meghalt, feltámadott és felment a Mennybe – miután elvégezte a megváltás művét.

Várjuk vissza őt, mert bizonyosan visszajön, hogy gyűlöljön – szellemi atyukkal együtt – örök és rettenetes büntetésben részesítse, követőit pedig örökre és maradéktalanul boldoggá tegye Isten országában!

Sípos Ete Zoltán / Szeged

FÜLE LAJOS: VAN KINEK A TEMPLOM

Van kinek a templom elmosódó
emlék,
hol sohsem volt otthon, legföljebb
ha vendég.
És van, aki vigaszt várva
talál vissza,
mert ki bajban van, az ritkán
ateista.

*

ISTENNEK HÁTTAL

Aki ISTENNEK háttal fordul,
csak a maga árnyékát látja,
aki ISTENTŐL elfelé megy,
annak szünetlen nő az árnya...

AZ ÉV KERESZTYÉN VÉRTANÚI

Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvben – bár még csak az egyház kezdeteiről tudósít – megtalálható az első keresztyénüldözéstről szóló tudósítás is. István vértanú halála csak az első volt, őt követték az apostolok (János kivételével valamennyien erőszakos halállal halt), majd a keresztyének sokasága. De később, az egyháztörténelem során is nagyon sokan áldozták életüket a hitükért. Az a hívő ember, aki komolyan vette Krisztusát, minden időben ki volt téve a támadásnak. Mind a családban, mind a munkahelyen, mert élete szemet szúr környezetében. Az üldözést nem Isten bocsátja az övéire, csupán megengedi azt, hogy azok megtörténjenek.

„*Sanguis martyrum semen christianorum*” (A mártírok vére a keresztyénység magvetése) – mondta a 3. század elején Tertullianus egyházatyja. Ő írta ezt is: „*Ha a Tiberis folyó a falakig kimegy a medréből, ha a Nílus nem önti el a termőföldet, ha az ég áll, ha a föld mozog, ha éhség, ha járvány van, azonnal ezt kiáltják: oroszlánok elé a keresztyéneket!*” A szörnyű rágalmak ellen az érintetteknek nem állt módjukban védekezni, az üldözések végül mégis javára váltak az egyháznak, mert a gyülekezeti helyeket elpusztították, a bibliai iratokat elégették, életüket elvették – a keresztyén hit mégis terjedt, terjedt feltartóztatlanul.

Krisztus követőinek ma is számítaniuk kell arra, hogy szenvedni fognak az igazságért, mert, ha az Isten akaratát cselekszik, akkor előbb-utóbb üldözni fogják őket. Nem valami gonosztettért kénytelenek szenvedni, hanem, mert így töltik be Isten akaratát. A nácik által üldözött és meggyilkolt német teológus, Dietrich Bonhoeffer mondta, hogy ahol nincs keresztyénüldözés, ott meg kell azt vizsgálni, létezik-e egyáltalán keresztyénység. A mártírium tehát természetes velejárója a hívő életnek.

Sajnos, a vértanúság napjainkban sem szokatlan jelenség. Nem ritka eset, hogy lelkészeket, gyülekezeti tagokat gyilkolnak meg szélsőséges elemek – közülük többeket különös kegyetlenséggel

mészárolnak le. Elsősorban az iszlám országokban üldözik halálra a keresztyéneket, de nem jobb a helyzet egyes kommunista, hinduista vagy buddhista beállítottságú országban sem. A keresztyénekkal szemben elkövetett támadás lehet az emberrablás, az erőszakos térítés, a fogva tartás, a templomrombolás, a kínzás, az erőszak (pl. szexuális) és a kivégzés.

A vallásszabadság elleni legtöbb visszaélést Szaúd-Arábiában tapasztalták, ahol az iszlámon kívül minden más vallás tiltott. A keresztyén hitre áttért muzulmán ember akár halálbüntetést is kaphat, és a keresztyén hittérítésért börtön, kiutasítás vagy kivégzés a kiszabott büntetés.

A világ legnépesebb országában, Indonéziában, a túlnyomó többségben lévő mohamedánok féltékenyen tekintenek a növekvő keresztyén közösségekre, és igyekeznek szó szerint tűzzel-vassal akadályozni térhódításukat. Az elmúlt néhány évben 8000 ember vesztette ezért életét, és több mint félmillióan kényszerültek elhagyni otthonukat. A terrorcsoportok a keresztyén gyermekeket elrabolják és erőszakosan iszlám hitre térítik, a hatóságok pedig a lelkészek ellen találnak ki hamis vádakot, amelyek alapján meghurcolják, börtönbe zárják őket. Rinaldy Damini tiszteletest például illegális fegyverkereskedelemért ítélték háromévi börtönre, Ju Jong lelkészt pedig egy terror-szervezet tagjai rabolták el és verték meg brutálisan.

A keresztyének helyzete hasonlóan nehéz Srí Lankán is, ahol 1980 óta több mint 200 ezer fővel gyarapodott az evangéliumi keresztyének száma. Bár a hívő emberek így is csupán a lakosság hét százalékát teszik ki, a többségben lévő buddhisták számára már ez is túl magas arány. A buddhista tanítások szerint ugyan tolerálni kell mások hitét, és megértést kell gyakorolni, az utóbbi években a militáns buddhisták mégis számos támadást intéztek a keresztyének ellen, és a parlamentben erőteljesen lobbiztak azért, hogy egy, a megtérést tiltó törvényt kerüljön bevezetésre.

2007-ben a legnagyobb sajtóvisszhangja minden bizonnyal a törökországi malaytai merényletnek volt. Három hívő keresztyén, a német Tilman Geske lelkipásztor, valamint a török Necati Aydin és Ugur Yuksel estek áldozatul. Mindhármat különös kegyetlenséggel ölték meg. A halálukról szóló tudósítás körlevélként bejárta a világot, és mindenütt nagy megdöbbenést keltett. Az áldozatok temetése hatalmas bizonygató volt, több ezren vettek azon részt, ahol hallhatták a feltámadás evangéliumát.

A másik szörnyű hír az iraki Moszulból érkezett, ahol brutálisan megölték Ragheed Ganni lelkészt és három diakónust. Gannit és társait a vasárnapi istentiszteletről távozóban fegyveresek állították meg, majd több lövéssel leterítették őket. A holttestek köré bombákat helyeztek el, hogy senki ne merjen feljükközelíteni. A rendfenntartó erők nagy nehézségek árán tudták hatástalanítani a gránátokat.

Hasonló megdöbbenést keltett az Afganisztánban kivégzett dél-koreaiak ügye. Mint ismeretes, tálib felkelők fogságba ejtettek egy 23 tagú keresztyén csoportot, akik az általuk korábban létrehozott óvodát látogatták meg. Közülük kettőt, Bae Hyung-Kyu lelkészt és Shim Sung-Min gyülekezeti munkást kivégezték, a többieket pedig hosszas tárgyalás után engedték csak szabadon.

Észak-Koreában a kommunista diktatúra szedi áldozatait. Szun Ok Li, aki hatévi raboskodás után csodálatos módon külföldre tudott menekülni, a tapasztalatairól így ír: „Az átnevelő táborban naponta 18 órán át dolgoztattak. A keresztyén foglyokat szándékosan veszélyes bűnözőkkel zárják össze, a legnehezebb fizikai munka végzésére kényszerítik őket, emellett elektro-sokkal kínozzák, romlott, vagy mérgezett élelmiszerekkel etetik őket, rajtuk próbálják ki a kémiai fegyverek hatását.” Szabadulásra csekély az esélyük, mert az átnevelő táborokban sokan halnak meg iszonyú szenvedések után.

Kínában sem különb a helyzet, ahol különösen az ún. földalatti egyház tag-

jait üldözik. Kung Sengliang lelkész például már a hatodik évet tölti magánzárkában. Egyetlen bűne az, hogy keresztyén, azon belül pedig, hogy gyülekezetet alapított, ám azt nem regisztráltatta. Emellett hivatalos engedély nélkül terjesztett evangéliumi irodalmat a különböző házi közösségek tagjai között. A hatóságok „kártékony szektának” minősítették gyülekezetét, majd letartóztatták Sengliang lelkészt, akit már őrizetbe vételekor súlyosan bántalmaztak. Ezt követően hamis vádak alapján halálra ítélték, és csak nemzetközi nyomásra változtatták meg az ítéletet életfogytiglani börtönre. Azóta többször is súlyosan megverték, aminek következtében bal fülére megsüketült.

A szintén kommunista Laoszban a nyár elején tizenhárom keresztyént öltek meg, Ban Sai Jarem faluban pedig kétszáz protestáns keresztyént – köztük gyermekeket és nőket – vettek őrizetbe. Az üldözés ellenére nő a hívő emberek

száma. Az országban, becslések szerint, több mint százezer Krisztus-követő él.

Hasonló a helyzet a szomszédos Vietnamban is, ahol gyakran csapnak le keresztyén gyülekezetekre, és vizsiki tagjaikat átnevelő táborokba.

Indiában, Jairpurban, néhány hindu extrémista saját házában támadta meg Walter Massey lelkipásztort. Egy tévés forgatócsoport rögzítette az eseményeket, így több indiai csatornán látható volt, ahogyan Masseyt felesége és kislánya szeme láttára vasrudakkal és botokkal véresre verték. Súlyos sérülésekkel szállították őt kórházba. A rendőrség mindeddig vonakodott vizsgálatot kezdeményezni, csak a külföldi szervezetek nyomására tett ennek érdekében lépéseket.

Nigéria már évek óta véres összecsúzások színhelye. Az ország északi részében élő radikális moszlimok folyamatosan terrorizálják a déli részen kisebbségben lévő keresztyéneket. Legutóbb a yelwai gyülekezet tagjaira tá-

madtak rá, és kilenc embert – közöttük Harun lelkész két gyermekét – öltek meg. Hasonló vérfürdőt rendeztek egy másik közeli templomban is, ahol csak Sundár lelkész és néhány gyülekezeti tag maradt életben.

Annak ellenére, hogy a keresztyén-üldözés napjainkban egyre fokozódik, mind többen fogadják be ezekben az országokban is Jézus Krisztust, és jutnak élő hitre. Komoly bizonyosságtétel ez az elkényelmesedett nyugati keresztyének előtt, ugyanakkor arra serkent bennünket, hogy meg ne szűnjünk imádkozni azokért, akiket hitükért üldöznek. Sőt, ha igazán komolyan vesszük hitünket, akkor az üldözőkért is, hiszen – látva a keresztyének állhatatosságát – közülük már többen megváltójuknak fogadták el az Úr Jézus Krisztust.

Egyébként pedig „boldogok, akik háborúságot szenvednek az igazságért: mert övék a mennyeknek országa.” (Mt 5,10)

Margit István / Pécel

„NEKEM EGY MUNKÁLTATÓM VAN...”

(BESZÉLGETÉS DR. VICZIÁN MIKLÓSSAL, A BSZ ALELNÖKÉVEL)

A pasaréti református gyülekezet presbiterét hosszú ideje ismerem: csendes hetekről, közösségi szilveszterekről és a Biblia Szövetség különböző alkalmairól, no és a nyári pedagógus konferenciákról. Tapasztaltam, mennyire szeret kirándulni, és érdekes volt a felismerés, hogy az egyik fia most ugyanúgy kirándulásokat, táborokat szervez a gyülekezeti serdülőknek, mint annak idején az édesapja.

– *A természet iránti szeretetét ezek szerint sikerült tovább örökítenie.*

– Nagy kiránduló voltam – válaszolja mosolyogva Viczián Miklós. Az iskolai turista szakkörrel jártam a hegyeket. Remek vezetőt kaptam, aki 1948-ig cserkészvezető volt, és ebben a szellemben nevelt minket, de ez 1956-ban megszűnt. Ezután a MOM Turista szakosztályába iratkoztam be. Tájéfutóként végig versenyeztem a gimnáziumot, emellett minden olyan sportot szerettem, ami a természethez kötődött; barlangásztam is.

– *Nagy ajándéka az Úr Istennek, ha valaki már gyermekkorában tudatosan*

dönt arról, hogy Isten népéhez akar tartozni. Kérem, idézze fel ezeket az éveket!

– Vasárnapi iskolába kiskoromtól kezdve jártam, így a templomba menet természetesen része lett az életnek. Otthon az volt az esti rend, hogy elalvás előtt a bátyám felolvasott a gyermekbibliából, édesanyánk pedig közben stoppolt, vagy vasalt. Így otthon is rendszeresen szólt Isten igéje. A serdülőkori időszak emlékezetes maradt számomra, elsősorban a vezetőnk, Szabó Mihály miatt, aki akkor teológus volt. Pasaréten nőtt fel, a templommal szemben lakott. Az év folyamán minden gyereket elhívott egy kis beszélgetésre. Rám is sor került, leültetett, és mint két felnőtt, „egyenrangú” félként beszélgettünk a hitünk alapjairól. Nagy élmény volt számomra, hogy egy felnőtt komolyan veszi. A teológia után Baranyába került, hosszú ideig volt mohácsi lelkész, a kölkedi ifjúsági konferencia telep alapítója, majd gondnoka lett.

A személyes döntéseimre az 1956-os forradalom alatt került sor. Itt lakott a házban Jámber Berci bácsi, aki – egy-

szerű, Pestre került szabolcsi parasztemberként – presbiter volt a pasaréti gyülekezetben. A szabolcsi ébredés idején jutott hitre, és ezt a lelkiületet hozta magával; egy abszolút világos, biblikus gondolkodású, 'tanulatlan, művelt' ember volt. Nagyon szerette a gyerekeket. Korán járt dolgozni, s mire mi haz értünk az iskolából, már ő is otthon volt. Gyakran összeszedte a környékbeli gyerekeket, és irány a Kurucles, vagy más kirándulóhely. Az 56-os forradalom idején kijárási tilalom volt, és esténként, aki akart, lement Berci bácsiékhöz Bibliát olvasni, imádkozni. Pisti bátyámmal minden este ott voltunk. Egyik alkalommal én is elmondtam imádságban, hogy szeretnék az Úrhoz tartozni. 13 éves voltam akkor, de attól kezdve tudtam, hogy az Úr Isten megváltott, kegyelmet kapott gyermeke vagyok.

A következő évben konfirmáltam, majd az ifibe kezdtem járni, ahol Uray Géza, Pálhegyi Ferenc, és Pisti bátyám voltak a vezetőink. Minden szempontból imponáltak nekem, felnéztem rájuk. Szerintem nagyon fontos, hogy lássuk:

miként élnek meg a hitüket az idősebbek. Ott sok, meghatározó élményt szereztem, tudatosan Isten háza népéhez tartozónak vallottam magamat. Egyik nyáron Káptalanfüredre utaztunk a serdülő körrel, a bátyám vezette a tábor, ami nagyon nehezen indult; úgy éreztük, hogy nem akar összeállni, nincs áldás rajta. Ekkor a bátyámmal vállaltuk, hogy amíg a többiek fürdenek, mi fent maradunk, főzünk, takarítunk; de persze az egész napot imádkozással töltöttük. A végére teljesen megváltozott a lelkület, és ősszel ezekkel a fiúkkal kezdtünk el egy pasaréti fiúkört.

– *Tudomásom szerint hosszú ideig volt ifjúsági vezető is.*

– Amikor Uray Gézáék elvégezték a teológiát, akkor elkerültek az ország különböző részeibe. Egyik alkalommal, amikor Szabó Péterrel és Gyenes Karsival jöttünk ki az ifiből, Uray Enikő (most Cseri Kálmánné) megállított minket, és azt mondta, hogy most már rajtunk a sor, nekünk kell átvenni az ifi vezetését. A káptalanfüredi esethez hasonlóan, nyáron elvonultunk három napra, távol a világtól, imádkozni és felkészülni – majd ősztől beálltunk a szolgálatba. A pasaréti ifjúság igazi, sok szállal összeszótt közösség volt. Számos közös programot szerveztünk a vasárnap délutáni bibliaórán kívül is. Színház, hangverseny, beszélgetős szombat esték is formálták világszemléletünket. Nagyokat kirándultunk, táboroztunk. Ma is hasznosnak tartom, hogy a fiatalság különböző terhelésekkel tegye próbára magát, ami a közösségre nézve is nagyon fontos. A bibliaórán mindenki tud mosolyogni, jópofa lenni, de egy ilyen hetes táborozásnál, amikor latrinát kell ásni, fát gyűjteni, a forrásról vizet hozni, patakban mosakodni – ilyen terhelések mellett jobban megismerhetik egymást a fiatalok. Meggyőződésem, hogy a kerékpár vagy vízi túráknak, amiket a Biblia Szövetség is szervez, nagyon jó közösségépítő hatásuk van.

A másik fontos dolog a munka, a közös szolgálat. Joó Sándor erre nagy súlyt fektetett, több házasság is kötöttett ezekből a közös szolgálatokból. Rendszeresen segítettünk a gyülekezet öregjeinek, a lányok elsősorban takarítottak.

Én például éveken át hordtam fel a tüzelőt a Garas utcában egy idős asszonynak. Az első saját Bibliámat tőle kaptam. A dunaalmási szeretetotthonba is rendszeresen kijártunk gyerekeket fürdetni, fát vágni, kertet rendezni.

– *Ez nagyon jó módszer a munkára nevelésre, a rászorultakkal való törődés helyes elsajátítására. Erre ma is nagyobb hangsúlyt kellene fordítanunk! Az akkori pasaréti ifivezetők más gyülekezetek ifjúsági munkájában is részt vettek, ha jól tudom.*

– Abban az időben kevés helyen működött még ifjúsági csoport. Több lelkes is megkeresett minket, pasaréti ifivezetőket, hogy segítsünk náluk is elindítani az ifjúsági munkát. Dobos Károly pesthidegkúti lelkes kérésére rendszeresen jártunk hozzájuk, végig látogattuk az előző években konfirmáltakat, és beindítottuk az ifjúsági csoportot. Az alkalmakon mindig részt vett tőlünk néhány fiatal, és gyakran az órákat is mi tartottuk. Ugyanez történt Szentendrén Pásztor János kérésére, Angyalföldön Kis Jánosnál, Szemere telepre pedig Pisti bátyám járt ki Pándi Jánoshoz. Rákoshegyri Sebor Adrienne, a későbbi Csákány Istvánné kért tőlünk segítséget. Szabó Péterrel kezdtük el ott az ifjúság összegyűjtését, de őt csakhamar más feladatok szólították el, így én vettem magam mellé segítőtársakat, s folytattuk a megkezdett szolgálatot. Akkor vásároltam egy Danuvia motort, és azzal cikáztam télen-nyáron: 5 órakor volt a pasaréti ifi, fél 7-kor meg a rákoshegyri. Nagyon szép idők voltak azok.

– *Hogyan lehetett ezt idővel, energiával bírni?*

– Nekem egy munkáltatóm van, aki hol ide, hol oda küld, és a feladatokat is ő adja. Még az is belefért, hogy nyaranta – teljes illegálisban – az erdőben sátoroztunk. Az ifiseket beírtattuk a MOM Természetjáró szakosztályába, aminek tagja voltam, és így kértünk engedélyt az erdőgazdaságtól.

A feleségemet is az ifiben ismertem meg. A szilvesztereket házaknál töltöttük, éjfélig lelki programokkal, majd együtt mentünk a templomba az éjféle úrvacsorai közösségre, aztán visszatértünk játszani, beszélgetni, táncolni. Egy ilyen szilveszteren dőlt el a szívem-

ben, hogy Judittal együtt folytatom az életemet.

– *Közben az egyetemem is elvégezte, villamosmérnök lett. Mindig tisztán látta maga előtt az Isten által kijelölt utat?*

– Ritkán tapasztaltam olyan vezetést, amiről általában a hívők beszélnek, de Isten nekem mindig utat nyitott. Talán egy olyan alkalomra emlékszem, amikor konkrétan kértem és kaptam választ: a Bányászati Kutató Intézetben dolgoztam, rendszeresen vittem be kazettákat, könyveket. Tudták rólam, hogy elkötelezett hívő ember vagyok. Én személy szerint jó kapcsolatban voltam a kollégákkal, attól viszont nagyon szenvedtem, hogy az általános légkör rossz volt, egymás elleni intrikákkal, acsarkodással terhes. Akkor imádkoztam először úgy, hogy, Uram, szabadíts ki ebből a mérgezett légkörből. Majd egy szakmai konferencián a kollégám felhívta figyelmemet az amerikai pályázati lehetőségre. Nagy döntés volt megmozdítani az egész családot azzal a tudattal, hogy a megbízás lejárta után visszajövünk. Kértem az Urat, hogy biztos lehessen a jóváhagyásában. Kint aztán nagy volt a kísértés a kollégák és az ott élő rokonok részéről, akik bolondnak tartottak, amiért vissza akarok jönni – pedig ez számomra természetes volt.

– *Miért volt ez olyan természetes?*

– Mert magyar vagyok!

– *Mikor kerültek kapcsolatba a Biblia Szövetséggel?*

– Pálúr Laci és Juliska szólított meg minket azzal a kérdéssel, hogy nem akarunk-e tagok lenni. Áttanulmányoztuk az alapító okiratot, s mivel a célokkal egyetértettünk, beléptünk. Akkor még persze nem láttuk feladatainkat. Ebben az időben kezdte feleségem, Judit, „A természetgyógyászat az Ige mérlegén” című szolgálatát, és egyre több helyre hívták. Eleinte csak kísérőként mentem vele. Kb. 10 évvel ezelőtt már engem is hívtak, és lassan beindultak a közös szolgálataink.

– *Feleségével, dr. Erdélyi Judittal, most már évek óta vezetik a nyári pedagógus konferenciákat.*

– Asztalos Zoltán és dr. Pálhegyi Ferenc kezdték ezeket szervezni, aztán Feri a házasság gondozó munkája mel-

lett már nem tudta vállalni, majd Asztalos Zoltán is lassan visszavonult, és ránk testálta. Rendszeresen részt vesznek ezeken az alkalmakon határon túli pedagógusok is. Legutóbb tíz kárpátaljai pedagógust is meghívtunk, egy évvel korábban pedig mi voltunk náluk.

– *A Biblia Szövetség tisztújításakor alelnökké választották. Miért tartja fontosnak a Szövetség létét, munkáját?*

– Az egész magyarországi palettát figyelembe véve a Biblia Szövetséget látom olyannak, amelyik a legjobban ragaszkodik Isten Igéjéhez, mértéket szab, igazodási pontot jelent. Lehet szidni, elutasítani, de nem megkerülhető. A Szövetség folyóirata, a Biblia és Gyülekezet, pedig azért nagyon fontos, mert segít összetartani az országban

szerte-szét élő tagságot, de hatása messze túlterjed a Szövetség keretein.

– *A BSZ előtt álló feladatok közül melyiket látja a leghangsúlyosabbnak?*

– Szövetségünk tagságának számotvető része az idősebb korosztályhoz tartozik. Fokozottabban nyitni kéne az ifjúság felé.

Nagyon szeretném, ha tudnánk új tagokat toborozni, a régieket pedig bátorítani, erősíteni, segíteni a helyi szolgálatuk végzésében. Ehhez persze többet kellene látogatnunk a körzeteket. A BSZ-re nézve azt látom világító példának, ahogyan Jézus magához hívta a tanítványait, hatalmat adott nekik a szolgálatra, kiküldte őket a világba, majd újra összegyűjtötte őket, hogy beszámoljanak tapasztalataikról. A

Biblia Szövetségnek is nagyobb gondot kéne fordítania arra, hogy felkészítse a szolgálatra tagságát, majd ki-ki a saját gyülekezetében, környezetében ezt hasznosítsa, illetve a különböző konferenciákon, csendes napokon, bibliaórákon lehetőséget biztosítson arra, hogy beszámolhassanak a szolgálatban tapasztalt örömeikről, gondjaikról. Közben lelkileg feltöltődjenek a testvéri közösségben, a közös imádság pedig új erőt adna a szolgálat folytatásához.

A szív lüktetéséhez hasonló életritmust lenne jó követnünk a Biblia Szövetségben is. Úgy látom, hogy ebben segítenek mind az alapfokú, mind a szakirányú bibliaiskolai tanfolyamok. Ezt kellene országosan még jobban kiterjeszteni!

Zika Klára / Budapest

MESTERSÉGÜNK CÍMERE: EMBERNEK LENNI

(BEPILLANTÁS AZ ANGLIAI L'ABRI KÖZÖSSÉG MINDENNAPJAIBA)

Emlékszem, gyermekkoromban mennyi vidám fejtörést okozott az akkor közkedvelt játék: „Amerikából jöttem, mesterségem címe...”. A játék lényege, hogy a másik által kigondolt és szavak nélkül, csupán mozdulatokkal bemutatott szakmát, hivatást felismerjük, s elsőként nevezzük meg. Sok esetben az igen közismert mesterségek egy-egy jellemzőjének megragadása és megelevenítése is kihívást jelenthet, de úgy hiszem, ha mindössze a két kezem állna rendelkezésre annak bemutatásához, ami jelenleg a hivatásom és egyben az életem, a játék – a résztvevők minden próbálkozása és kitartása ellenére is – ezekkel a szavakkal érne véget: Szabad a gazda! A megfejtés ui.: L'Abri worker (ami valamelyik L'Abri közösségben dolgozó munkatársat jelent). S éppen ez a feladat nehézsége: létezik olyan hivatás, ami az élet teljességét öleli magába, az egészen egyszerű hétköznapi dolgoktól a rendkívüliekig, az ünnepi, a csodákkal teli pillanatokig? Lehet-e „mesterségünk” embernek lenni?

Jogi tanulmányaim, majd az azt követően végzett munkám során megtanultam, milyen kulcsfontosságú kiindulási pont a fogalom-meghatározás, a helyes, precíz, lényegre törő definíció. S mégis, jelen hivatásom leírása tekintetében minden képességem cserbenhagy, s egy-egy fris-

sen szerzett ismeretség esetén mindig megadással várom az elkerülhetetlen kérdést: És neked mi a foglalkozásod, hol dolgozol? Minden igyekezetemet latba vetve is általános jelenség, hogy a kérdező – válaszem után – egyre zavarodottabban tekint rám, s látszik, amint kétségbeesetten próbál valamilyen, számára ismert kategóriába besorolni – de mindhiába. S bár szavak segítségével is nehéz megválaszolni úgy a kérdést, hogy a kíváncsi, őszinte érdeklődőnek a hallottak alapján akár csak sejtelve is legyen, hogy miként telnek napjaim, viszont abban a kiváltságban van részem, hogy bármikor, bárkit invitálhatok – s teszem ezt szeretettel ezúton Önökkel is –, hogy legyenek részesei, szemtanúi a L'Abriban töltött életemnek, életünknek, s fogalmazzák meg maguknak, mi a L'Abri közösség, miféle hivatást rejt maga mögött a kifejezés: L'Abri worker.

A Biblia és Gyülekezet júliusi számában „Igaz lelkiség” címen megjelent írás bemutatta Francis Schaeffert, 20. századi neves teológust, keresztyén gondolkodót, valamint említést tett az általa alapított L'Abri közösségről. Nagy hálával, örömmel és izgalommal fogadtam Schaeffer azonos címen megjelenő könyvének kiadásáról szóló hírt, valamint az ezzel foglalkozó cikket, lévén, jómagam az angliai Greatham-ben (Hampshire) levő L'Abri-

ban dolgozom több, mint egy éve, amelynek kapuit 1971-ben Randal Macaulay és felesége, Susan – Francis és Edith Schaeffer leánya – nyitották meg.

Ami az elnevezést illeti: a L'Abri francia eredetű szó, menedéket jelent. Edith Schaeffer a L'Abri történetéről írt könyvében a következőképpen szól erről: „A L'Abri lelki menedék mindazoknak, akiknek lelki segítségre van szükségük – különösképpen azoknak, akik választ keresnek azokra az alapvető filozófiai problémákra, amelyekkel mindazoknak meg kell küzdeniük, akik értelmet és célt akarnak találni az életben.” Milyen csodálatos lenne bepillantást nyerni egyen-egyenként mindazok életébe, akik az elmúlt évtizedek során hosszabb-rövidebb időre itt találtak menedéket, akik más és más okból, szükséggel, küzdelmekkel, kérdésekkel érkeztek, s látni, mit és hogyan munkált ki Isten az életükben az itt tapasztaltakon, az itt történt találkozásokon keresztül. Olyan örömteli s bátorító azok gyermekeit, unokáit a ház ajtaján diákként belépni látni, akik hitében, életében döntő fordulatot jelentett valamelyik L'Abri közösségben eltöltött idő, de ugyanígy hálával és várakozással teli mindazok érkezése, akik maguk is csak nemrég szereztek tudomást a L'Abri létezéséről, s csupán kíváncsiságból, vagy életük két állomása közt megpi-

henni vágyva, vagy tragikus eseményekkel a hátuk mögött kétségbeesetten, fájdalomukban összetörten, menedéket keresve kopogtatnak az ajtón. Ahány ember, annyiféle különös történet – valamennyi közös jellemzője azonban, hogy minden egyes diák érkezése, hisszük, Isten felelete az imádságunkra, s ő vonzza-hozza mindazokat, akiket az adott időben itt akar látni.

Habár a L'Abri elsöre egy kiterjedt, országokon átnyúló intézménynek tűnhet (jelenleg nyolc L'Abri közösség működik hét országban), első renden és alapjaiban egy egyszerű otthon: mindazoké, akik az adott időszakban itt élnek, dolgoznak, s akik a vendégszeretet gyakorlása iránt elkötelezetten ezen otthon melegébe fogadják az ide érkező diákokat, ami így időről-időre változó egyénekből álló közösséget alkot. S hogy kik a diákjaink? Ha ennek az ódon, 17. századi angol háznak a falai beszélni tudnának, végtelen lenne a sor: egyetemi hallgatók, professzorok, orvosok, jogászok, egyetemről kimaradt, útkereső fiatalok, lelkesek, tanárok, mérnökök, szenvedélybetegséggel (alkohol, kábítószer) küzdők, bankárok, szakácsok, táncosok, opera énekesek, írók, kiadók, szobrászok, zenészek... A diákok nemcsak nemzetiségükben sokfélék, de életkorban, társadalmi-, vallási-, családi háttérben és érdeklődésben is egyaránt. Egy dologban azonban közösek: válaszokat keresnek az élet nagy kérdéseire, s arra vágnak, hogy kérdéseiket komolyan vegyék.

Mindezek után adódik a következő kérdés: Mit csinálnak a diákjaink, hogyan telnek napjaink? Azok, akik nem csak pár napot töltenek velünk, hanem hosszabb időt – legjobb esetben akár egy egész terminust (3-3,5 hónap) is -, beilleszkednek a közösség rendes napi, heti ritmusába. Diákjaink fél napot tanulással töltenek a maguk által választott témák, kérdések után kutatva, amihez bőséges forrást találnak kazetta könyvtárunkban – ahol folyamatosan bővülő, több mint 2000 előadás áll rendelkezésükre –, valamint házi könyvtárunk hangulatos olvasó szobájában. A nap másik felében a diákok a mindennapi házimunkából veszik ki a részüket, s segítenek nekünk a főzésben, mosásban, takarításban, ház körüli munkákban. A közös munka alkalmat nyújt jó beszélgetésekre, a tanultak megélésére, egymás megismerésére, valamint az élet hétköznapi tevékenységeinek forgatagában

sokszor elfelejtett, azokban mégis ott rejlő szépség, kreativitás felfedezésére. Minden nap közös jellemzője tehát a tanulás és a munka kettőse, amit a délelőtti és délutáni teaszünet szakít meg; valamint a kiscsoportos (10-14 fős), mintegy másfél órás, ebéd közbeni-utáni beszélgetés, ahol elhangzanak a diákokat feszítő, nyugtalanító, elgondolkodtató kérdések, amit közösen próbálunk megvitatni, jobban megérteni, s amennyiben lehetséges, akkor megválaszolni. A rendszeresen ismétlődő programok mellett azonban minden egyes napnak megvan a maga különleges vonása is: hétfő délelőtt a közös áhitat, délután a „Lectio Divina” (igehallgatás és olvasás), valamint a különböző tanulócsoporthoz, kedd este filmvetítés és az azt követő beszélgetés, szerdán és pénteken előadások, vasárnap este pedig vacsorával egybekötött közös együttlét, kikapcsolódás valamelyik család, vagy munkatárs otthonában, ami alkalmat ad diákjainknak arra is, hogy mindannyiunkkal megosszák tehetségüket, lelkesedésüket például a zene, az irodalom, a tánc területén. A programok egy része kötelező, más része viszont szabadon látogatható, tekintettel arra is, hogy nem minden diákunk vallja magát keresztyénnek. A viszonylag kötött heti renden belül egy szabadnapja van a diákoknak, amelyet kedvük szerint utazással, pihenéssel, olvasással, kirándulással töltenek. Valamennyi diákunkat munkatársaink közül egy „tutor” kíséri végig az itt töltött 'lelki vándorútja' során, aki a tanulásban, személyes problémákban, hitbeli kérdésekben egyaránt az adott diák mellett áll, együtt gondolkodik, hallgat, kérdez, s aki a diák életét imádságban különösen is hordozza.

Ekként telnek napjaink – dióhéjban bemutatva –, s remélem, hogy mindezek alapján kicsit életszerűbb képet sikerül alkotni a L'Abriban töltött minden napokról, bár úgy hiszem, hogy még ezek alapján sem egyszerű a L'Abri közösség és az itt dolgozó „L'Abri workerek” fogalmát megrajzolni. A fent említett, az angliai L'Abri működését elkezdő Randal Macaulay elhívásunkat ekként fogalmazta meg: egyszerűen csak megpróbáljuk a keresztyén élet valóságát élni a Szentírásban bemutatott igazsággal összhangban – amely persze nemcsak a magunk, hanem valamennyi keresztyén célja kell legyen. Mindezen belül azonban vannak olyan kérdések, területek, amelyekre a

L'Abri különös hangsúlyt helyez, s amik a következők:

1) *Isten valóságát, létezését – életünkkel, munkánkkal – bemutatni*

Francis és Edith Schaeffer ezen belül is három olyan területet választott, amikkel különösen is láttatni akarták, hogy az élő Isten létezik, munkálkodik, imádságunkra válaszol; s hogy a L'Abri nem egy egyszerű ember műve, hanem Isten hűségének, munkájának eredménye:

- a pénzügyi és az anyagi szükségeket imádságban egyedül Istenre bízni, adományok gyűjtése, arra való felhívások helyett,
- a diákokat, illetve a munkatársakat nem hirdetés, hanem imádság útján, Istentől elkérni,
- a munkára vonatkozó jövőbeni tervek készítése helyett Isten vezetésére bízni, hogy az ő tervét nap mint nap kibontakoztassa.

2) *A hit ésszerűsége* – szemben azzal az állásponttal, hogy az értelemnek nincs jelentősége, fontossága a lelki életben. Amint azt Pál a Rómaiakhoz írt levele 12. részében is írja: „változtatok el a ti elméteknek megújulása által”.

3) *Az igazság abszolútága* – a Biblia Isten kijelentése, amely igaz, ellentmondás nélküli.

*

Remélem, hogy gondolataim közreadása lehetőséget teremt arra, hogy a L'Abri működése szélesebb hazai körben ismertté váljon, és minél többen részesei lehetnek közösségünknek, életünknek akár hosszabb, akár rövidebb időre – s amíg jómagam itt élhetek, mindig külön örömmel tölt el, ha egy diák érkezésekor végre magyarul mondhatom: Isten hozott!

Lehet-e tehát „mesterségünk”: embernek lenni? Úgy hiszem, ez egy olyan elhívás, amelyik helytől, időtől függetlenül mindannyiunk közös „mestersége” kell legyen! Embernek lenni, napról napra egyre inkább azzá válni, akivé teremtettünk, a nekünk adományozott méltósággal, dicsőséggel az Istenhez méltó módon, az Ő dicsőségére élni, Őt kiabrázolni, tudva azt, hogy ezen az úton – ami bár hosszú és sokszor nehezen járható – nem járunk egyedül, mert van mesterünk, aki nekünk példát adva, naponként vezet, tanít; akinél az élet forrására, végtelen gazdagságra és igazi menedékre találunk.

dr. Hegedűs Márta Boróka / UK

FONTOS KÉRDÉSEK

sorozatunk következő előadásai:

– 2008. jan. 13.: **Pszichologizált egyház leszünk?** (Alföldy-Boruss Dezső)

– febr. 10.: **Tabu az egyházban – a besúgók az áldozatok?** (prof. Dr. Szabó István)

– márc. 9.: **Élhetünk-e kompromisszumok nélkül?** (Sípos Ajtony Levente)

Az előadás 17 órakor kezdődik a Bp., Nagyvárad téri ref. templomban (Üllői út 90.).

Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

*

A **BIBLIA SZÖVETSÉG TANÁCSA** december 1-jén tartotta az évi utolsó ülését, amikor is tárgyalta és elfogadta a 2008. évi programot, döntött a Bérea bibliaiskola indításáról, foglalkozott a BSZ-t érintő fontosabb eseményekkel, beszámolt hallgatott meg az eddigi gazdálkodásról, és az új összetételű Tanács először foglalkozott koncepcionális kérdéssel is. ■

*

A **BSZ SZÉKHÁZÁBAN** a résztvevők számára birtokba vehettünk egy lakószobát, ahová új bútort is sikerült készítenünk, ezzel a Szövetség programjain résztvevők közül már 29 személynek tudunk kényelmes szállást is biztosítani. Váraljai Péter pedig a székház előtti lépcsőhöz ajándék fakorlátot készített. ■

*

A **KÖVETKEZŐ, HÚSVÉTI SZÁMUNK** mellékleteként a 2008. év programajánlatát helyezük majd el, amiben részletes ismertetést olvashatnak a konferenciákról, csendes-hetekről és az elhelyezés körülményeiről, a szabadidős lehetőségekről.

A Biblia Szövetség programjaira a jelentkezéseket, kérjük, csak 2008. januártól küldjék el! A részvételi előleget soha ne a Biblia Szövetség sárga utalványán adják fel, hanem ehhez a postai rózsaszín utalványt használják! A programszervezők előre is köszönik a kérés figyelembevételét. ■

*

A **2008. ÉV NYARÁN** új programként családos hetet szervezünk a Tolna megyei Lengyel községbe. Ezúton is hívogatjuk a kisgyermekes családokat (is) a 10 hektáros ősparkot birtokba vevő programunkra! ■

*

AZ **ELŐZŐ SZÁMBAN** már hírt adtunk arról, hogy Észak-Írországból újra jönnek segíteni a Biblia Szövetséghez testvérek. Az aug. 2-9. közötti munkás hétre hálásan fogadjuk az Önök jelentkezését is. ■

*

A **FOLYÓIRATHOZ MELLÉKELTÜK** az Ébredés Alapítvány utalványát a Biblia és Gyülekezet 2008. évi előfizetéséhez (az előfizetés feltételeit ld. a melléklet 8. lapján!), valamint a Biblia Szövetség befizetési utalványát, amire hálásan fogadunk adományt illetve támogatást. Az adományokról a következő év januárjában adóvisszaigénylésre jogosító igazolást állítunk ki azoknak, akik magánszemélyként adóazonosító jelükről, jogi személyként, vagy jogi személyiség nélküli gazdasági társaságként adószámukról tájékoztatást adnak. A Biblia Szövetség, az Országos Bibliaiskola Alapítvány és az Ébredés Alapítvány tájékoztatja a tisztelt olvasókat, hogy a szervezeteket támogató adományokról 2008. január 31-ig az igazolásokat a befizetők részére postán megküldi. ■

*

HALOTTAINK

† Beck Józsefné (1929) Szigetvár,

† Gazda Benedek (1932) Románia,

† Gerecsi Lajosné (1926) Albertirsa,

† Hajdú Ilona (1940) Gyula,

† Szabó Mihályné (1915) Budapest,

† Valkó Jánosné (1928) Miskolc.

Valamennyiükről őrzünk kedves emléket. Akár Zsóka néni kilencven évesen is lelkes részvétele a konferenciákon, vagy Iluska csendes sürgölődése a rábízottak között, de Katika hűsége áldott emlékü férje mellett mind-mind Isten előtti hálára készítetnek bennünket. Köszönjük, hogy közöttünk lehettek, legyen emlékü áldott!

*

BIBLIAISKOLAI TANFOLYAMOK

(2008. év)

– **ALAPFOKÚ** –

PÉCEL: VII. r. – jan. 18-20.;

X. r. – márc. 7-9.; I. r. – okt. 17-19.;

II. r. – dec. 5-7.

szervező: Biblia Szövetség, 2119 Pécel,

Kálvin tér 2/B; tel.: 28/452-334

*

CEGLÉD: III. r. – márc. 8-9.;

IV. r. – jún. 7-8.; V. r. – szept. 27-28.;

VI. r. – dec. 6-7.

szerv.: Tóth Irén, 2700 Cegléd, Petőfi u. 6.;

tel.: 53/310-059, 20/486-3265

*

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY:

X. r. – febr. 23-24.; VII. r. – ápr. 12-13.

szervező: Nyíri Antalné, 4220 Hajdúbösz.,

Kálvin tér 19.; tel.: 52/561-325

*

TISZAKESZI: III. r. – febr. 2-3.;

IV. r. – ápr. 19-20.; V. r. – szept. 6-7.

VI. r. – nov. 15-16.

szervező: Tima László, 3458 Tiszakeszi,

Községháza út 58.; tel.: 20/958-9822

– **SZAKIRÁNYÚ** –

PÉCEL:

Személyes evangélicáció – máj. 16-18.;

Lelkigondozás – szept. 12-14.

szervező: Biblia Szövetség, ld. fent!

*

HAJDÚBÖSZÖRMÉNY:

Személyes evangélicáció – jún. 7-8.

Lelkigondozás – okt. 11-12.

szervező: Nyíri Antalné, ld. fent!

*

DEBRECEN:

Gyülekezet-építés – márc. 29-30.

Ifjúsági-munka – aug. 23-24.

szervező: Juhász Attiláné, 4024 Debrecen,

Liszt F. u. 4. II/10.; tel.: 52/311-754

*

NYÍREGYHÁZA:

Gyülekezet-építés – febr. 23-24.

szervező: Gubányi Mihályné – 4400 Nyh.,

Fazekas J. tér 7. V/45.; tel.: 20/456-0046

*

BP-ÚJPEST:

Gyülekezet-építés – jún. 14-15.

szervező: Lóránt Gábor, 1041 Budapest,

Szt. István tér 24.; tel.: 369-6222

A tanfolyamra mindig a megnevezett szervezőnél kell jelentkezni.

Pécelen bentlakást és teljes ellátást biztosítunk.

A kihelyezett tanfolyamokra a résztvevők naponta bejárhatnak, és mindenki önellátó.

A Biblia Szövetség tervezett éves programja
(központi szervezésben – a körzetek programja nélkül; bibliaiskola külön lapon)
– 2008 –

JANUÁR

13. Fontos kérdéseink – előadás
(Budapest, Nagyvárad tér, 17 óra)
26. Előadások nőknek (Bp., Nagyvárad tér, 10 óra)

FEBRUÁR

10. Fontos kérdéseink – előadás
(Budapest, Nagyvárad tér, 17 óra)
18. Kelet-magyarországi lelkészkonferencia (Hajdú-
böszörmény)
23. Előadások nőknek (Bp., Nagyv. tér, 10 óra)
- 25-29. Lelkigondozói konferencia (Berekfürdő)

MÁRCIUS

1. Ifjúsági hitmélyítő csendesnap (Pécel)
9. Fontos kérdéseink – előadás
(Budapest, Nagyvárad tér, 17 óra)
29. Előadások nőknek (Bp., Nagyv. tér, 10 óra)
29. Hitmélyítő csendesnap (Hajdúböszörmény)
- 31-ápr. 4. BSz vezetők konferenciája (Pécel) (meghívással)

ÁPRILIS

1. BSz Tanácsának ülése (Pécel)
13. Fontos kérdéseink – előadás
19. Előadások nőknek (Bp., Nagyv. tér, 10 óra)

MÁJUS

1. Közgyűlés és tavaszi csendesnap
(Bp. Nagyvárad téri ref. templom, 10 óra)
17. BSz csendesnap (Debrecen – Mester u.)
31. Előadások nőknek (Bp., Nagyv. tér, 10 óra)

JÚNIUS

7. Családi nap (Pécel)
- 22-27. Házassággondozó konferencia (Szépalma)*
- 23-27. Teológiai konferencia (Pécel)
- 28-júl. 03. Ifjúsági vakáció 10-13 éveseknek (Lengyel)
- 28-júl. 03. Ifjúsági vakáció 14 év feletti lányoknak (Lengyel)
- 30-júl. 05. Pedagógus konferencia és hitmélyítő hét (Pécel)

JÚLIUS

- 7-12. Lelki konf. felnőtteknek (Pécel)
- 14-19. Genezis tábor
- ~14-19. Családos hét (Lengyel)
- 21-26. Állami otthonos lányok konferenciája (Pécel)

AUGUSZTUS

- 2-9. Munkáshét péceli központunkban (fizikai munka)
17. Hitmélyítő konferencia (Nyíregyháza)
- 18-23. Missziói hét
- 31-szept. 5. Hitmélyítő konferencia (Szépalma)

SZEPTEMBER

6. Családi nap (Pécel)
14. Fontos kérdéseink – előadás
(Budapest, Nagyvárad tér, 17 óra)
27. BSz Tanácsának ülése (Pécel)

OKTÓBER

4. Hitmélyítő csendesnap (Hajdúböszörmény)
11. Lelkészkonferencia
12. Fontos kérdéseink – előadás
(Budapest, Nagyvárad tér, 17 óra)
25. Ifjúsági hitmélyítő csendesnap (Pécel)
- 26-31. Orvoskonferencia (Szépalma)

NOVEMBER

8. Őszi körzeti csendesnap (Miskolc)
9. Fontos kérdéseink – előadás
(Budapest, Nagyvárad tér, 17 óra)
15. Őszi körzeti csendesnap (Bp. Pasarét)
- 17-21. Lelkigondozói konferencia (Berekfürdő)
29. BSz Tanácsának ülése (Pécel)

DECEMBER

14. Fontos kérdéseink – előadás (Bp., 17 óra)
31. Ifjúsági szilveszter (Pécel) ●

* * *

Időpont, helyszín és költségek egyeztetés alatt: (részletek a
Biblia és Gyülekezet 2008. húsvéti mellékletében)

- Ifjúsági kerékpáros vakáció 14 év feletti fiúknak
- Ifjúsági hitmélyítő hét
- Ifjúsági kenutábor

* * *

● *Megtartása feltételek teljesülésétől függ*

Az esetleges változásokról folyamatos tájékoztatást adunk a Biblia és Gyülekezetben.

Fontos! 2008. évi programra januártól fogadunk el jelentkezést!

– Biblia Szövetség, H-2119 Pécel, Pf. 17. Tel/fax: (36) 06/28 452-334 E-mail: bsz@bibliaszov.hu –

* A Bibliai Házassággondozó Szolgálattal közös szervezésben

TUDNIVALÓ A BIBLIA SZÖVETSÉG PROGRAMJAIRÓL

A meghirdetett előadások, konferenciák nyitottak, azokon bárki (életkorának, nemének, hitbéli elkötelezettségének vagy családi állapotának megfelelően) részt vehet. Programjainkat a protestáns kereshyén hitvallások és a keresztyén etikai rend szellemében szervezzük és tartjuk. Azokat a szervezett alkalmakat külön megjelöljük, ahová csak előzetes jelentkezés alapján fogadunk résztvevőket.

Akkor érvényes a jelentkezés, ha a részvételi szándékot írásban (név, lakcím, életkor) a kért jelentkezési helyen bejelenti, és azt a megjelölt összegű jelentkezési előleggel megerősíti.

A jelentkezéseket visszaigazoljuk, a részletes tudnivalót a program kezdete előtt 1-2 héttel előbb elküldjük. Jelentkezési előleget nem tudunk visszafizetni! Az esetleges programváltozás esetén a jelentkezetteket írásban értesítjük, részükre az előleget visszafizetjük.

A többnapos programok a részvételi díj, a szállás-tisztálkodás, napi háromszori étkezés (egyszer meleg étel), az előadásokon, szemináriumokon való részvétel költségét tartalmazza. Az utazás, az esetleges helyben fogyasztás költségeit (tűdítő, telefon) külön kell megfizetni. A résztvevők Bibliát, jegyzeteket hozzanak!

A péceli programhelyek megjelölés a Biblia Szövetség székházára vonatkozik. A résztvevőket 2-3 ágyas szobákban helyezük el. A péceli programokra – szállás igénybevételéhez – ágyeműt kell hozni!

A péceli programok költség-hozzájárulása: **okt. 15.-ápr. 15. között: 3.250,- Ft/nap** teljes ellátással, **ápr. 16.-okt. 14. között: 3.000,- Ft/nap** teljes ellátással.

Jelentkezési előleg: rózsaszínű postautalványon (vagy pénztárba), program-nap száma x 1.000,- Ft. * * *

I. ALAPFOKÚ BIBLIAISKOLA PÉCELEN

(Időpontok és helyszínek a folyóiratban közöltek szerint)

Az alapfokú bibliaiskolai oktatás célja, hogy átfogó, rendszerező bibliaismeret adjon (kiemelve a Biblia fontosabb eseményeit, személyeit, tanításait), valamint, hogy hozzásegítse a Biblia helyes értelmezéséhez (megismertette a bibliatanulmányozás módszerét, és a Biblia átfogó tanításait) a résztvevőket. Tíz oktatási részből áll, ezek egymásra épülnek, ezért csak sorrendben végezhető el. Egy részt – ami 12 tanórát jelent – egy hétvége alatt lehet elvégezni (Érkezés: pénteken 16.00 – 18.00 óra között – hazautazás: vasárnap 15.30-tól). **Az oktatási részek tematikája:** (Aki az eddigi hat részes tanfolyamok valamelyikét már elvégezte, ennek alapján választhatja ki a rendszertől a következő tanfolyam részét.) I./- ószöv-i bibliaismeret (1-2. Mózes), II./- ószöv-i bibliaism. (3. Mózes- Krónikák), III./- ószöv-i bibliaism. (Ezsdrás – Malakiás), IV./- újszöv-i bibliaism. (Evangéliumok- Csel.), V./- újszöv-i bibliaism. (Római levél – Jelenések), VI./- Biblia egysége, üzenete, VII./- bibliatanulmányozás és magyarázat módszere, VIII./- Biblia alapvető tanításai, IX./- Biblia alapvető tanításai, X./- etikai kérdések. A részvétel feltételei: – jelentkezés írásban (az elsőnél rövid bemutatkozással), az előleg egyidejű befizetésével, legkésőbb 3 héttel az adott oktatási rész kezdete előtt, az adott oktatási részhez kapcsolódó bibliai könyvek elolvasása, az oktatás alapelveinek tiszteltben tartása, az oktatási rész teljes idején való részvétel. Az alapfokú teljesítése kiegészítő feltétele a szakirányú bibliaiskolai tanfolyam részvételnek, ahol már speciális gyülekezeti szolgáltatásra készültünk fel. * * *

A meghirdetett programokra mindenkit szeretettel várunk! Érdeklődni munkanapokon, hivatali időben a **(06) 28/452-334/113** (Benedek Csilla) telefonon, faxon;

e-mailen: **bsz@bibliaszov.hu**, vagy a Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Kálvin tér 2/B

A változtatás lehetőségét fenntartjuk, a változásokról az érintetteket értesítjük!

II. IFJÚSÁGI VAKÁCIÓ

A) 10-13 éves fiúknak – lányoknak: jún. 28-júl 3. (Lengyel) költség: egyeztetés alatt

B) 14-20 éves lányoknak (evangélizáló): jún. 28-júl 3. (Lengyel) költség: egyeztetés alatt

C) 14-20 éves fiúknak (evangélizáló): időpont, költség és helyszín: egyeztetés alatt

D) Ifjúsági hitméllyítő hét (16. életévétől): időpont, költség és helyszín: egyeztetés alatt

E) Kenutábor fiataloknak: időpont, költség és helyszín: egyeztetés alatt

Jelentkezni az (A – E) ifjúsági vakációra a Biblia Szövetség, 2119 Pécel, Pf. 17. címen, 5.000,- jelentkezési előleg egyidejű befizetésével lehet. E-feltétele az úszni tudás.

F) Állami otthonos vagy nehéz családi körülmények között élő lányoknak

- július 21-26. (Pécel) A költségek biztosításához adományokat kérünk!

A közöltek tájékoztató jellegűek, a Biblia és Gyülekezet hűsvéti számában megadjuk a végleges hely, idő és költségértérsími adatokat. * * *

III. KONFERENCIÁK FELNŐTTEKNEK

A) Lelkigondozói hetek Berektúrdón (Megbékélés Háza), (költség: kialakítás alatt)

– február 25-29. vezeti: Zila Péter

– november 17-21. vezeti: Zila Péter

B) Pedagógus konferencia: jún. 30-júl. 05. (Pécel) vezeti: Dr. Viczián Miklós (költség: 15.000,- Ft/személy)

C) Konferencia orvosoknak: október 26-31. (Szépalma) (költség: kialakítás alatt)

D) Konferencia lelki programmal

– júl. 07-12. (Pécel) vezeti: Benedek Csilla (költség: 15.000,- Ft/személy)

– aug. 31-szept. 05. (Szépalma) vezeti: Margit István (költség: kialakítás alatt)

E) Házaspároknak: jún. 22-27. (Szépalma) vezeti: dr. Pálhegyi Ferenc (költség: kialakítás alatt)

F) Genézis tábor: júl. 14-19. (a meghirdetés szerint jelentkezhetnek diákok is) vezeti: Weber István (költség és helyszín: egyeztetés alatt)

G) Missziói hét: aug. 18-23. (Pécel) vezeti: Margit István/Weber István (költség 15.000,- Ft/személy)

H) Családosi hét: ~ júl. 14-19. Lengyelben (Tolna megye) vezeti: Dr. Makrai Tibor (költség: ~14.000,- Ft/6 év feletti személy, 6 éves korig félár.

Az A) – H) programokra jelentkezni a Biblia Szövetség címén lehet (ld. lent!), 5.000,- Ft/személy előleg rózsaszínű postautalványon történő befizetésével. * * *

A Nagyvárad téri női sorozat témái:

Nők próbák között címmel: jan. 26.: Jokebed a hit próbái között;

febr. 23.: Sára a türelem próbái között; márc. 29.: Lót felesége a világ vonzásában;

ápr. 19.: Naómi az özvegyesség próbái között; máj. 31.: Jób felesége az elkeseredés próbái között

* * *

A Biblia Szövetség elérhetőségei:

székházunk címe: **2119 Pécel, Kálvin tér 2/B; levelezési cím: 2119 Pécel, Pf. 17;**

telefon: **(28) 452-334; fax: (28) 452-334/126**

e-mail: **bsz@bibliaszov.hu; mikolicz@bibliaszov.hu; honlap: www.bibliaszov.hu**

*

Az Ébredés Alapítvány e-mail címe: **imargit@bibliaszov.hu**



Hajdúböszörményi, őszi csendesnap (1-3.)
*
Arcok az őszi, ceglédi lelkészkonferenciáról (4-9.)





Szépalmi pillanatok

*

(a Biblia Szövetség
őszai konferenciája
2007.

november 25-30.)
(fotó: Ladnainé Gál Éva)



A **Biblia és Gyülekezet** című folyóiratra a **11742331-20003610** számlaszámon vagy postai utalványon lehet előfizetni
Előfizetési díj 2008-ban: *belföldre:* 2.000,- Ft/év; (1.500,- Ft/pld 10 pld. felett); *külföldre:* - *európai országokba:* 4.000,- Ft/év;
- *egyéb országokba:* 5.200,- Ft/év. Az előfizetés nélküli árus példány ára 350,- Ft. A folyóirat megjelenik negyedévenként.

A Biblia és Gyülekezet szerkesztősége és kiadóhivatala: a Biblia Szövetség címen
Kiadja a Biblia Szövetség megbízásából az Ébredés Alapítvány, felelős kiadó: *Szabó László*

Biblia Szövetség címe: H-2119 Pécel, Pf. 17. Telefon/fax: 06 (28) 452-334 Internet: www.bibliaszov.hu E-mail: bsz@bibliaszov.hu
felelős szerkesztő: *Dr. Sípós Ete Álmos*; szerkesztő: *Dr. Mikolicz Gyula*; rovatok: *Cseri Kálmán, Sípós Ete Zoltán, Dr. Mikolicz Gyula, Margit István*;
fotó: *Margit I., Dr. M. Gy., Dr. Viczián M.*; címlapkép: *Gaál Éva*
tördelés: *Horváth Mária*

Nyomtatás: M és M Goldprint Kft. 1107 Bp., Mázsa u. 3. – HU-ISSN 0866-2932

Folyóiratunk legközelebb 2008. Húsvét előtt jelenik meg. Lapzárta: 2008. február 10. (Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza!)